

บทที่ 5

ผลการศึกษา

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการคำนวณเพื่อแสดงให้เห็นถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการลงทุนในธุรกิจสังหาริมทรัพย์ โดยใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตเป็นเครื่องมือในการศึกษา ซึ่งเป็นตารางที่ได้นำกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คล้ายคลึงกันมาจัดกลุ่มใหม่โดยให้เหลือเพียงเฉพาะสาขาที่มีความเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจสังหาริมทรัพย์ จำนวน 38 สาขาเศรษฐกิจ และพิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 028) และสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 029) ซึ่งทั้งสองสาขาจะครอบคลุมการลงทุนในธุรกิจสังหาริมทรัพย์ ทั้งหมด ทั้งนี้ การศึกษาจะแสดงถึงผลที่เกิดขึ้นใน 7 ช่วงเวลา ได้แก่ ปี 2518 ปี 2523 ปี 2528 ปี 2533 ปี 2538 ปี 2541 และปี 2543 ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของข้อมูลตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตที่มีการจัดทำขึ้นทุกๆ 5 ปี ยกเว้นในปี 2541 ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำขึ้นเป็นกรณีพิเศษ โดยแบ่งผลการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

- (1) การวิเคราะห์โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิต
- (2) การวิเคราะห์โครงสร้างการกระจายผลผลิต
- (3) การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ
- (4) การวิเคราะห์ตัวแปรวิคูณทางเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ในส่วนที่ 1 และ 2 จะช่วยตอบคำถามของวัตถุประสงค์ในการศึกษาข้อแรก ที่ต้องการศึกษาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของธุรกิจสังหาริมทรัพย์ (Structural Change) สรุปการวิเคราะห์ในส่วนที่ 3 และ 4 จะทำให้ทราบถึงผลกระทบจากการลงทุนในธุรกิจสังหาริมทรัพย์ โดยพิจารณาจากความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจที่มีต่อสาขาวิชาเศรษฐกิจต่างๆ และตัวแปรวิคูณทางเศรษฐกิจ

5.1 การวิเคราะห์โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิต

การวิเคราะห์โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตสามารถพิจารณาได้จากการนำข้อมูลตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตโดยตรง (a_j) ดังที่แสดงไว้ในหัวข้อ 4.2 ซึ่งจะทำให้ทราบว่าในการผลิตผลผลิตของสาขาวิชาเศรษฐกิจที่ j มูลค่า 1 บาท มีการใช้ปัจจัยการผลิตขึ้นต้น (มูลค่าเพิ่ม) ปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่มาจาก การผลิตภายในประเทศ

(ปัจจัยภายนอกในประเทศ) หรือปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่มาจากการนำเข้า (ปัจจัยนำเข้า) ในสัดส่วนอย่างไรบ้าง รวมทั้งยังแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างการผลิตของสาขาเศรษฐกิจที่ j ว่ามีการใช้ปัจจัยการผลิตภายนอกประเทศหรือปัจจัยการผลิตนำเข้าจากสาขาเศรษฐกิจที่ i ในสาขาใดบ้างและเป็นมูลค่าเท่าใด ทั้งนี้ การคำนวณจะนำเสนอผลในรูปของร้อยละโดยเบริญบที่ยับสัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตกับปัจจัยการผลิตรวมของแต่ละประเภทปัจจัย สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตโดยตรง (a_j) ของปัจจัยการผลิตประเภทต่างๆ จะนำเสนอไว้ในผนวก C แทน

5.1.1 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย

ข้อมูลจากตารางที่ 5.1 พบร่วมว่า การใช้ปัจจัยการผลิตของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัยตลอดระยะเวลา 25 ปีที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอย่างชัดเจน โดยมีสัดส่วนในการใช้ปัจจัยการผลิตนำเข้าที่เพิ่มขึ้นทดแทนการใช้ปัจจัยการผลิตภายนอกประเทศที่มีสัดส่วนลดลง จากเดิมที่ในช่วงปี 2518-2528 การผลิตพื้นที่เพิ่มพากเพียรปัจจัยการผลิตนำเข้าในสัดส่วนไม่ถึงร้อยละ 10 และมีการใช้ปัจจัยการผลิตภายนอกประเทศสัดส่วนร้อยละ 55-60 แต่นับจากช่วงปี 2533-2543 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตได้เปลี่ยนแปลงไปโดยมีการนำเข้าปัจจัยการผลิตเพิ่มเป็นร้อยละ 15-30 และใช้ปัจจัยการผลิตภายนอกประเทศลดลงเหลือเพียงร้อยละ 40-50 ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะในช่วงปี 2530-2533 ที่เศรษฐกิจมีการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 10-13 ทำให้รายได้และจำนวนชื่อของประชาชนเพิ่มขึ้น ค่านิยมของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงหันมาใช้สินค้าที่มีคุณภาพดีเลิศที่ผลิตขึ้นจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น การก่อสร้างที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องใช้วัสดุก่อสร้างและอุปกรณ์ตกแต่งที่มีคุณภาพสูง อาทิ ผลิตภัณฑ์สี เครื่องสุขาภรณ์ กระดาษ คอมไฟร์บีบี เป็นต้น เพื่อรับต่อสนับสนุนและความต้องการของผู้ซื้อ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ซื้อที่มีรายได้สูง ซึ่งวัสดุก่อสร้างและอุปกรณ์ตกแต่งที่มีคุณภาพสูงดังกล่าวส่วนหนึ่งต้องอาศัยการนำเข้าจากต่างประเทศ ประกอบกับนโยบายทางการค้าของประเทศไทยไม่มีการกำหนดเพดานการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยจากต่างประเทศ จึงเป็นผลให้มีการนำเข้าปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้น

ทางด้านการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นต้นที่มีการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนเช่นกัน โดยสัดส่วนได้ลดลงจากร้อยละ 35-40 ของปัจจัยการผลิตทั้งหมดในช่วงปี 2518-2538 เหลือเพียงสัดส่วนร้อยละ 20-25 ในช่วงปี 2541-2543 ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงผลตอบแทนของการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นต้นประเภทต่างๆ อันประกอบด้วย 4 สาขา ได้แก่ เงินเดือนและค่าจ้าง (สาขาที่ 201) สวนเรือน ผู้ประกอบการซึ่งอยู่ในรูปของกำไร ค่าเช่า และดอกเบี้ย (สาขาที่ 202) ค่าเสื่อมราคา (สาขาที่ 203)

และภาชีทางอ้อมสุทธิ (สาขาที่ 204) โดยเป็นการเปรียบเทียบสัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตขันตัน กับปัจจัยการผลิตหั้นหมด (ตารางที่ 5.2) และเปรียบเทียบกับปัจจัยการผลิตขันตันหั้นหมด (ตารางที่ 5.3) พบว่า การเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่ในช่วงปี 2518-2538 ปัจจัยการผลิตขันตันทำให้เกิด ผลตอบแทนในรูปส่วนเกินผู้ประกอบการมากที่สุด แต่ในช่วงปี 2541-2543 ผลตอบแทนส่วนใหญ่ กลับอยู่ในรูปของเงินเดือนและค่าจ้างแทน ที่เป็นเช่นนี้ เป็นผลเนื่องมาจากการทายอยปิดกิจการ ของผู้ประกอบการเป็นจำนวนมากในช่วงภาวะเศรษฐกิจที่อยู่อาศัยในปี 2541-2543 ซึ่งมีทั้ง ผู้ประกอบการรายเล็กที่ไม่มีเงินทุนมากพอและผู้ประกอบการรายใหม่ที่มาจากภาคธุรกิจอื่นที่เข้า มาทำกำไรจากธุรกิjin ในช่วงภาวะรุ่งเรืองของธุรกิจ (สังเกตได้จากปี 2533 ซึ่งธุรกิจที่อยู่อาศัยอยู่ใน ภาวะรุ่งเรืองสูงสุด ผลตอบแทนซึ่งจ่ายให้แก่ผู้ประกอบการในรูปส่วนเกินผู้ประกอบการมีสัดส่วนสูงถึง ร้อยละ 52.40 ของปัจจัยการผลิตขันตันหั้นหมด) จำนวนผู้ประกอบการที่ลดลงอันเนื่องจากการ ทายอยปิดกิจการ รวมถึงยอดขายที่ลดลงจากภาวะเศรษฐกิจที่หดตัวลงรวมถึงอัตราดอกเบี้ยที่ปรับ ลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2541 เป็นต้นมา ทำให้ผลตอบแทนที่ได้รับจากการให้เช่าที่ดินและที่อยู่ อาศัยลดลงตามไปด้วย โดยกำไร ค่าเช่า และดอกเบี้ยที่ลดลงนี้ ได้ส่งผลให้ผลตอบแทนในรูปส่วนเกิน ผู้ประกอบการในปี 2541-2543 มีสัดส่วนที่ลดลง ขณะที่ค่าเสื่อมราคาของอาคารที่ทำการของ ผู้ประกอบการกลับมีสัดส่วนสูงขึ้นตามระยะเวลาที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ในช่วงภาวะเศรษฐกิจของ ธุรกิจที่อยู่อาศัย แม้โครงสร้างบ้านจัดสรรของผู้ประกอบการจะมีสัดส่วนลดลง แต่ยังมีผู้บริโภคส่วน หนึ่งที่มีที่ดินเป็นของตนเองหันมาปลูกสร้างบ้านเองมากขึ้น โดยข้อมูลจากตารางที่ 5.4 พบว่า ช่วง วิกฤตของธุรกิจในปี 2541-2543 จำนวนบ้านสร้างเองมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง จากสัดส่วนร้อยละ 35.6 ในปี 2541 เพิ่มเป็นสัดส่วนร้อยละ 46.4 และร้อยละ 56.4 ในปี 2542 และปี 2543 ตามลำดับ ขณะที่การสร้างบ้านจัดสรรกลับมีสัดส่วนลดลง ทั้งนี้ การก่อสร้างบ้านเองดังกล่าว ทำให้เกิดการ จ้างงานของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้รับเหมา ก่อสร้าง วิศวกร สถาปนิก แรงงานก่อสร้าง เป็นต้น ผลตอบแทนที่จ่ายในรูปของเงินเดือนและค่าจ้างในช่วงปี 2541-2543 จึงมีสัดส่วนที่สูง

ตารางที่ 5.1
**สัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตชนิดต่างๆ ของ
 สาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย (สาขาวิชาที่ 028)**

หน่วย : ร้อยละ

ปี	ประเภทของปัจจัยการผลิต			รวม
	ขั้นต้น	ในประเทศ	นำเข้า	
2518	36.52	56.50	6.98	100
2523	33.10	59.35	7.55	100
2528	36.30	54.85	8.84	100
2533	39.11	43.38	17.51	100
2538	39.36	45.77	14.88	100
2541	24.65	46.23	29.12	100
2543	22.90	48.49	28.61	100

หมายเหตุ : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

ตารางที่ 5.2
สัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นต้นของสาขา
การก่อสร้างที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 028)
เมื่อเทียบกับปัจจัยการผลิตทั้งหมด

หน่วย : ร้อยละ

ปี	เงินเดือน ค่าจ้าง	ส่วนเกิน ผู้ประกอบการ	ค่าเสื่อมราคา	ภาษีทางอ้อม สุทธิ	ปัจจัยการผลิต ขั้นต้นรวม
2518	10.34	20.98	3.50	1.72	36.52
2523	11.97	18.10	1.30	1.74	33.10
2528	13.94	18.07	2.19	2.10	36.30
2533	15.14	20.49	2.14	1.34	39.11
2538	14.09	19.58	3.85	1.83	39.36
2541	10.45	6.31	4.07	3.82	24.65
2543	10.82	6.11	4.22	1.75	22.90

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

ตารางที่ 5.3
สัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นต้นของสาขา
การก่อสร้างที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 028) เมื่อ
เทียบกับปัจจัยการผลิตขั้นต้นทั้งหมด

หน่วย : ร้อยละ

ปี	เงินเดือน ค่าจ้าง	ส่วนเกิน ผู้ประกอบการ	ค่าเสื่อมราคา	ภาษีทางอ้อม สุทธิ	ปัจจัยการผลิต ขั้นต้นรวม
2518	28.30	57.43	9.57	4.70	100
2523	36.15	54.68	3.92	5.25	100
2528	38.40	49.79	6.03	5.78	100
2533	38.72	52.40	5.46	3.42	100
2538	35.81	49.76	9.77	4.66	100
2541	42.40	25.61	16.52	15.48	100
2543	47.25	26.70	18.41	7.65	100

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

ตารางที่ 5.4
จำนวนที่อยู่อาศัยจตทະเบียนเพิ่มในเขตกรุงเทพและปริมณฑล
ปี 2538-2548

ปี	จำนวน (หน่วย)				สัดส่วน (ร้อยละ)			
	บ้านจัดสรร	อาคารชุด	บ้านสร้างเอง	รวม	บ้านจัดสรร	อาคารชุด	บ้านสร้างเอง	รวม
2538	79,824 (-17.1%)	60,477 (-11.0%)	32,118 (-8.6%)	172,419 (0.7%)	46.3	35.1	18.6	100
2539	77,982 (-2.3%)	60,744 (0.4%)	28,059 (-12.6%)	166,785 (-3.3%)	46.8	36.4	16.8	100
2540	58,376 (-25.1%)	59,561 (-1.9%)	27,418 (-2.3%)	145,355 (-12.8%)	40.2	41.0	18.9	100
2541	13,360 (-77.1%)	27,788 (-53.3%)	22,716 (-17.1%)	63,864 (-56.1%)	20.9	43.5	35.6	100
2542	4,469 (-66.5%)	13,416 (-51.7%)	15,497 (-31.8%)	33,382 (-47.7%)	13.4	40.2	46.4	100
2543	8,331 (86.4%)	5,633 (-58.0%)	18,064 (16.6%)	32,028 (-4.1%)	26.0	17.6	56.4	100
2544	9,691 (16.3%)	4,693 (-16.7%)	19,639 (8.7%)	34,023 (6.2%)	28.5	13.8	57.7	100
2545	14,371 (48.3%)	1,971 (-58.0%)	17,693 (-9.9%)	34,035 (0.04%)	42.2	5.8	52.0	100
2546	30,088 (109.4%)	1,908 (-3.2%)	18,598 (5.1%)	50,594 (48.7%)	59.5	3.8	36.8	100
2547	40,752 (35.4%)	2,185 (14.5%)	19,859 (6.8%)	62,796 (24.1%)	64.9	3.5	31.6	100
2548	35,935 (-11.8%)	6,653 (204.5%)	25,241 (27.1%)	67,829 (8.0%)	53.0	9.8	37.2	100

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเดือน คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับปีก่อน

ที่มา : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

ทางด้านโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ยังคงเป็นโครงสร้างเดิมมาโดยตลอดในช่วงปี 2518 – 2543 (ตารางที่ 5.5) กล่าวคือ ส่วนใหญ่เป็นการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศของกลุ่มวัสดุก่อสร้างเพื่อการวางรากฐาน อันได้แก่ ปูนซีเมนต์ ผลิตภัณฑ์คอนกรีตและยิปซั่ม อิฐและกระเบื้อง เมืองหินและการถ่ายหิน นอกจากนี้ ยัง เป็นต้องพึ่งพาภาคการค้า ภาคการขนส่ง และสถาบันการเงินอีกด้วย โดยภาคการค้าที่มี ความสำคัญอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2528 เป็นต้นมาจนถูกยกเป็นปัจจัยการผลิตที่มีการใช้มาก ที่สุดตั้งแต่ปี 2541 เป็นต้นมา โดยในปี 2543 มีการพึ่งพาปัจจัยการผลิตจากภาคการค้าร้อยละ 24.32 รองลงมาเป็นการขนส่งร้อยละ 15.06 ที่เหลือเป็นการใช้ปูนซีเมนต์ ผลิตภัณฑ์คอนกรีตและ ยิปซั่ม และเครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า ในสัดส่วนร้อยละ 14.07, 9.24 และ 7.98 ตามลำดับ เมื่อ เทียบกับปัจจัยการผลิตภายในประเทศทั้งหมด สำหรับโครงสร้างการนำเข้าปัจจัยการผลิตของสาขาวิชา การก่อสร้างที่อยู่อาศัยพิจารณาได้จากตารางที่ 5.6 ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าผลิตภัณฑ์ เหล็ก ผลิตภัณฑ์โลหะ และเครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า ซึ่งปัจจัยการผลิตทั้งสามชนิดมีสัดส่วน รวมกันกว่าร้อยละ 60 ของปัจจัยการนำเข้าทั้งหมด ที่เหลือเป็นการนำเข้าผลิตภัณฑ์คอนกรีต และยิปซั่ม โรงเลือย และสี ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า แม้ปัจจัยการผลิตดังกล่าวจะสามารถผลิตขึ้นได้ เองภายในประเทศ แต่ก็ยังมีความจำเป็นต้องนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูงจากต่างประเทศ เพื่อ รองรับต่อความต้องการของผู้บริโภค โดยเฉพาะในโครงการบ้านเดียวราคาแพงของกลุ่มผู้มีรายได้สูง ที่นิยมความหรูหรา อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่ปี 2538 เป็นต้นมา การนำเข้าผลิตภัณฑ์โลหะเริ่มเพิ่มขึ้น เป็นลำดับทตดแทนการนำเข้าผลิตภัณฑ์เหล็กและเครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ลดลง ทั้งนี้ ในปี 2543 มีการใช้ปัจจัยการผลิตนำเข้าร้อยละ 28.61 ของปัจจัยการผลิตทั้งหมด ซึ่งใน 5 ลำดับแรกเป็น การนำเข้าผลิตภัณฑ์โลหะมากที่สุดร้อยละ 22.51 รองลงมาเป็นผลิตภัณฑ์เหล็กร้อยละ 18.20 เครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้าร้อยละ 17.53 ที่เหลือเป็นโรงเลือย และผลิตภัณฑ์คอนกรีตและยิปซั่ม สัดส่วนร้อยละ 13.43 และ 8.58 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปัจจัยการผลิตนำเข้าทั้งหมด

ตารางที่ 5.7 เป็นการเบริ่งเทียบให้เห็นถึงสัดส่วนการใช้ภายในประเทศและการนำเข้า ของปัจจัยการผลิตที่สำคัญ 10 ชนิดตลอดช่วงระยะเวลา 25 ปีที่ผ่านมา ซึ่งพบว่า ปัจจัยการผลิต ประเภทผลิตภัณฑ์เหล็ก ผลิตภัณฑ์โลหะ และเครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า ถือเป็นปัจจัยการผลิต ที่พึ่งพาการนำเข้าเป็นสำคัญ เนื่องจากคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ภายในประเทศยัง ไม่สามารถรองรับต่อความต้องการของผู้บริโภคได้ ทั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า การใช้ปัจจัยการผลิต ภายในประเทศของโรงเลือย (เช่น ไม้อัด กรอบปูะตู) เริ่มมีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2523 เป็นต้นมา อันเป็นผลเนื่องมาจากการขาดแคลนไม้ของประเทศไทย จนช่วงปี 2541-2543 ต้อง

เปลี่ยนเป็นพื้นพากการนำเข้าเกือบทั้งหมด โดยสัดส่วนการใช้ภายในประเทศได้ลดลงจากร้อยละ 25.18 และร้อยละ 10.26 ในปี 2523 และปี 2528 เหลือสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.3-0.4 ในปี 2541-2543 ขณะที่มีการนำเข้าสูงถึงร้อยละ 13-30 ในช่วงปี 2533-2543 เช่นเดียวกับผลิตภัณฑ์ค่อนกรีตและยิปซัม ผลิตภัณฑ์สี และผลิตภัณฑ์แก้ว-กระเจก ที่มีสัดส่วนการใช้ภายในประเทศลดลงเป็นลำดับ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีการนำเข้าสินค้าที่มีคุณภาพสูงจากต่างประเทศเพื่อรองรับต่อ รสนิยมของผู้บริโภคสูงบ้านเดียวราคางเพงซึ่งมีรายได้และกำลังซื้อสูง โดยการใช้ผลิตภัณฑ์ค่อนกรีตและยิปซัมในประเทศได้ลดลงจากร้อยละ 20.73 ในปี 2533 เหลือเพียงร้อยละ 9.24 ในปี 2543 ขณะที่การนำเข้าเพิ่มจากสัดส่วนร้อยละ 1.06 ในปี 2533 เป็นร้อยละ 8.58 ในปี 2543 ส่วน ผลิตภัณฑ์สีได้ลดสัดส่วนการใช้ภายในประเทศจากร้อยละ 0.96 ในปี 2533 เหลือร้อยละ 0.10 ในปี 2543 โดยมีการนำเข้าทดแทนจากร้อยละ 2.43 ในปี 2533 เพิ่มเป็นร้อยละ 7.22 ในปี 2543 สำหรับ ผลิตภัณฑ์แก้วและกระเจกเพิ่มการนำเข้าจากร้อยละ 0.14 ในปี 2538 เป็นร้อยละ 1.45 ในปี 2543 โดยลดการใช้ภายในประเทศลงจากร้อยละ 2.53 ในปี 2528 เหลือร้อยละ 0.27 ในปี 2543 อย่างไร ก็ตาม ปัจจัยการผลิตในกลุ่มอิฐและกระเบื้อง เมื่อหินและรายอยู่หิน (เซ็น หิน ดิน กรวด ทราย) และปูนซีเมนต์ ถือเป็นปัจจัยที่พื้นพากการผลิตภายในประเทศเป็นหลัก โดยการนำเข้าอิฐและ กระเบื้องได้ลดลงจากสัดส่วนร้อยละ 5.53 ในปี 2523 เหลือร้อยละ 0.67 ในปี 2528 และไม่มีการ นำเข้าตั้งแต่ปี 2533 เป็นต้นมา ส่วนเมื่อหินและรายอยู่หิน และปูนซีเมนต์ ถือเป็นผลิตภัณฑ์ที่ ให้ไว้ตดุบจากทรัพยากรธรรมชาติในประเทศไทย และได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากการรัฐบาลเพื่อให้ เป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า จึงพื้นพากการนำเข้าในสัดส่วนที่ต่ำมากเฉลี่ยไม่ถึง ร้อยละ 0.5 ยกเว้นในปี 2523 ซึ่งเกิดปัญหาการขาดแคลนปูนซีเมนต์ภายในประเทศอันเป็นผลจาก วิกฤตการณ์น้ำมัน จึงต้องมีการนำเข้าปูนซีเมนต์ในสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 20.30 ขณะที่มีการใช้ ปูนซีเมนต์จากภายในประเทศเพียงร้อยละ 1.24 เท่านั้น ส่วนการนำเข้าปูนซีเมนต์สัดส่วนร้อยละ 6.39 ในปี 2533 เป็นผลจากภาวะรุ่งเรืองของธุรกิจที่อยู่อาศัยในช่วงปี 2530-2533 ซึ่งมีการเปิดตัว ของโครงการที่อยู่อาศัยใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง ปูนซีเมนต์ที่ผลิตในประเทศไทยไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศ

เมื่อนำปัจจัยการผลิตภายในประเทศรวมกับปัจจัยการผลิตนำเข้า จะได้ปัจจัยการ ผลิตขั้นกลางทั้งหมดของสาขาวิชากรก่อสร้างที่อยู่อาศัย ซึ่งพบว่ามีการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางจาก สัดส่วนร้อยละ 60-65 ของปัจจัยการผลิตทั้งหมดในช่วงปี 2518-2538 เพิ่มเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 75 ในช่วงปี 2541-2543 (ตารางที่ 5.1) และเมื่อพิจารณาโดยสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลาง ทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 5.8 พบว่า ตลอดระยะเวลา 25 ปีที่ผ่านมา การผลิตของสาขาวิชา

ก่อสร้างที่อยู่อาศัยจำเป็นต้องพึงพาปัจจัยการผลิตจากภาคบริการทั้งภาคการค้า (ร้อยละ 10-16) และภาคขนส่ง (ร้อยละ 7-10) รวมถึงวัสดุก่อสร้างประเททผลิตภัณฑ์คงกรีดและยิปซัม (ร้อยละ 10-15) บูนซีเมนต์ (ร้อยละ 10-12) ผลิตภัณฑ์เหล็ก (ร้อยละ 9-12) ผลิตภัณฑ์โลหะ (ร้อยละ 6-10) เครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า (ร้อยละ 5-10) โดยมีแนวโน้มของการใช้ปัจจัยการผลิตจากภาคการค้า เครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์โลหะในสัดส่วนที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ในปี 2543 มีการใช้ ปัจจัยการผลิตจากภาคการค้ามากที่สุดร้อยละ 15.29 รองลงมาเป็นเครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า ร้อยละ 11.52 การขนส่งร้อยละ 9.47 ผลิตภัณฑ์โลหะร้อยละ 9.39 และผลิตภัณฑ์คงกรีดร้อยละ 9.00 เมื่อเทียบกับปัจจัยการผลิตขั้นกลางทั้งหมด

ตารางที่ 5.5
โครงสร้างการใช้จ่ายในการผลิตภัณฑ์ในประเทศและต่างประเทศ (ตารางที่ 028)
ใน 10 ลำดับแรก

ลำดับ	ตารางปัจจัยภายนอกผลิตภัณฑ์และผลิต						ปี 2541
	ปี 2518	ปี 2523	ปี 2528	ปี 2533	ปี 2538	ปี 2543	
1 โรงเตือย	ร้อยละ 20.73	ร้อยละ 25.18	ร้อยละ 19.45	ร้อยละ 20.73	ร้อยละ 17.97	ร้อยละ 21.86	ร้อยละ 24.32
2 ก้าวสำคัญ	ร้อยละ 17.14	ร้อยละ 19.22	ร้อยละ 15.88	ร้อยละ 16.07	ร้อยละ 16.29	ร้อยละ 12.77	ร้อยละ 15.06
3 เนลิก	ร้อยละ 11.09	ร้อยละ 10.68	ร้อยละ 13.07	ร้อยละ 15.27	ร้อยละ 12.15	ร้อยละ 12.44	ร้อยละ 14.07
4 ก้าวชนบท	ร้อยละ 7.52	ร้อยละ 8.80	ร้อยละ 11.44	ร้อยละ 11.43	ร้อยละ 9.97	ร้อยละ 11.52	ร้อยละ 9.24
5 ศรีษะชาติ	ร้อยละ 6.00	ร้อยละ 7.12	ร้อยละ 10.26	ร้อยละ 5.40	ร้อยละ 7.22	ร้อยละ 6.95	เคียงข้างเพื่อน
6 ชุมนตรี	ร้อยละ 4.73	ร้อยละ 3.89	ร้อยละ 4.82	ร้อยละ 4.67	ร้อยละ 5.81	ร้อยละ 5.26	ชีวะรักษ์
7 เศรษฐก้าว เศรษฐีมี	ร้อยละ 4.27	ร้อยละ 3.86	ร้อยละ 3.49	ร้อยละ 3.57	ร้อยละ 4.43	ร้อยละ 3.85	เหล็ก
8 เนื้อหินดี	ร้อยละ 3.26	ร้อยละ 2.92	ร้อยละ 3.22	ร้อยละ 3.07	ร้อยละ 4.21	ร้อยละ 3.77	เนื้อหินดี
9 ก้าวคง	ร้อยละ 3.02	ร้อยละ 2.19	ร้อยละ 3.07	ร้อยละ 3.06	ร้อยละ 3.47	เหล็ก	บริการชุมนตรี
10 ผู้สูงอายุ ผู้ชรา	ร้อยละ 2.97	ร้อยละ 2.16	ร้อยละ 2.53	ร้อยละ 2.25	ร้อยละ 3.12	ร้อยละ 2.33	สถาบันการเงิน
ปัจจัยภายนอกหลักหน้า 100	100	100	100	100	100	100	100

หมายเหตุ: ค่าน้ำหนักต่อภาระของปัจจัยภายนอกผลิตภัณฑ์และผลิต

ตารางที่ 5.6
โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตในเบื้องต้นของอาหารและเครื่องดื่ม (สาขาฯ 028)
ใน 10 ล้านเบรก

ลำดับ	ปี 2518					ปี 2523					ปี 2528					ปี 2533					ปี 2538					ปี 2541				
	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ		
1	ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่	49.31	เบรก	27.45	เบรก	38.85	เบรก	36.11	เบรก	25.70	เบรก	29.96	เบรก	25.59	เบรก	21.53	เบรก	24.49	ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่	24.49	ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่	22.51	ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่	22.51	ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่	22.51	ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่	22.51		
2	เครื่องใช้ไฟฟ้า	10.02	ซีเมนต์	20.30	ซีเมนต์	20.70	ซีเมนต์	20.96	ซีเมนต์	21.11	ซีเมนต์	21.36	ซีเมนต์	21.59	ซีเมนต์	21.83	ซีเมนต์	22.00	เครื่องใช้ไฟฟ้า	18.20	เครื่องใช้ไฟฟ้า	18.20	เครื่องใช้ไฟฟ้า	18.20	เครื่องใช้ไฟฟ้า	18.20	เครื่องใช้ไฟฟ้า	18.20		
3	เบรก	9.66	โลหะ	16.09	โลหะ	15.53	โลหะ	8.98	โลหะ	8.98	โลหะ	8.98	โลหะ	8.98	โลหะ	8.98	โลหะ	8.98	โลหะ	8.98										
4	หุ้นส่วนตัว	7.98	ผลิตภัณฑ์เคมี	11.70	ผลิตภัณฑ์เคมี	8.16	ผลิตภัณฑ์เคมี	8.72	ผลิตภัณฑ์เคมี	14.14	ผลิตภัณฑ์เคมี	14.14	ผลิตภัณฑ์เคมี	13.18	ผลิตภัณฑ์เคมี	13.43	ผลิตภัณฑ์เคมี	13.43	ผลิตภัณฑ์เคมี	13.43	ผลิตภัณฑ์เคมี	13.43	ผลิตภัณฑ์เคมี	13.43	ผลิตภัณฑ์เคมี	13.43	ผลิตภัณฑ์เคมี	13.43		
5	โลหะ	4.68	อิฐ กระเบื้อง	5.54	อิฐ กระเบื้อง	3.83	อิฐ กระเบื้อง	6.39	อิฐ กระเบื้อง	6.39	อิฐ กระเบื้อง	6.39	อิฐ กระเบื้อง	6.39	อิฐ กระเบื้อง	6.39	อิฐ กระเบื้อง	6.39	อิฐ กระเบื้อง	6.39										
6	อิฐ กระเบื้อง	4.35	หุ้นส่วนตัว	4.91	หุ้นส่วนตัว	3.82	หุ้นส่วนตัว	2.43	หุ้นส่วนตัว	2.43	หุ้นส่วนตัว	2.43	หุ้นส่วนตัว	2.43	หุ้นส่วนตัว	2.43	หุ้นส่วนตัว	2.43	หุ้นส่วนตัว	2.43										
7	เหมืองแร่	3.99	เครื่องใช้ไฟฟ้า	3.81	เครื่องใช้ไฟฟ้า	2.29	เครื่องใช้ไฟฟ้า	1.79	เครื่องใช้ไฟฟ้า	1.79	เครื่องใช้ไฟฟ้า	1.79	เครื่องใช้ไฟฟ้า	1.79	เครื่องใช้ไฟฟ้า	1.79	เครื่องใช้ไฟฟ้า	1.79	เครื่องใช้ไฟฟ้า	1.79										
8	สี	2.24	สี	1.72	สี	2.20	สี	1.77	สี	1.77	สี	1.77	สี	1.77	สี	1.77	สี	1.77	สี	1.77										
9	แก้ว กระชัก	1.94	เหมืองหิน	1.33	เหมืองหิน	1.28	เหมืองหิน	1.07	เหมืองหิน	0.44	เหมืองหิน	0.44	เหมืองหิน	0.44	เหมืองหิน	0.44	เหมืองหิน	0.44	เหมืองหิน	0.44	เหมืองหิน	0.44	เหมืองหิน	0.44	เหมืองหิน	0.44	เหมืองหิน	0.44		
10	เครื่องจักร	1.63	เครื่องจักร	1.21	เครื่องจักร	1.08	เครื่องจักร	1.06	เครื่องจักร	0.25	เครื่องจักร	0.25	เครื่องจักร	0.25	เครื่องจักร	0.25	เครื่องจักร	0.25	เครื่องจักร	0.25	เครื่องจักร	0.25	เครื่องจักร	0.25	เครื่องจักร	0.25	เครื่องจักร	0.25		
	ปัจจัยนำเข้าห้ามนำออก	100		100		100		100		100		100		100		100		100		100		100		100		100		100		

หมายเหตุ : ค่าน้ำหนาทางการค้าของปัจจัยการผลิตและภัณฑ์

ตารางที่ 5.7

สัตส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตที่สำคัญ 10 ชนิดของสาขาวิชากรีฟฟ์ท่อสูญด้วย (สาขาที่ 028)

หน่วย : ร้อยละ

ปี	เหมือนปัจจัย	โครงสร้าง	ผลิตภัณฑ์	แม่ตัวกันเมล็ด	คุณภาพของข้าว	ความมั่นคง	ความเร็ว	ผลิตภัณฑ์เบ็ดเตล็ด	ผลิตภัณฑ์โภชนา	เครื่องใช้ไฟฟ้า
การใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศ										
2518	3.26	20.73	2.25	1.69	2.18	4.73	6.00	11.09	2.97	1.69
2523	2.16	25.18	2.14	1.94	2.92	1.24	10.68	7.12	3.89	1.93
2528	1.69	10.26	0.49	2.53	3.22	13.07	15.88	4.82	3.07	0.70
2533	3.57	5.40	0.96	1.59	4.67	15.27	20.73	1.32	3.06	2.25
2538	3.12	4.21	0.71	1.19	7.22	12.15	17.97	5.81	3.47	0.66
2541	3.77	0.38	0.72	0.88	6.95	12.77	12.44	2.75	5.26	2.33
2543	2.41	0.30	0.10	0.27	5.35	14.07	9.24	3.43	1.65	7.98
การใช้ปัจจัยการผลิตนำเข้า										
2518	0.10	4.68	2.24	1.94	4.35	0.17	7.98	9.66	49.31	10.02
2523	1.33	16.09	1.72	1.01	5.53	20.30	4.91	27.45	11.70	3.81
2528	1.08	8.16	3.82	2.20	0.67	0.43	3.83	38.85	20.70	15.53
2533	0.28	29.96	2.43	0.51	0.00	6.39	1.06	36.11	8.72	8.98
2538	0.00	25.59	1.52	0.14	0.00	0.07	3.28	25.70	14.14	23.61
2541	0.00	13.18	4.44	0.28	0.00	0.09	5.23	24.49	17.83	21.53
2543	0.43	13.43	7.22	1.45	0.00	0.00	8.58	18.20	22.51	17.53

หมายเหตุ : ประมาณการปรับเพิ่มเพื่อสอดคล้องกับปัจจัยการผลิตและภาระภาษีจราจร

ที่มา : ศักยภาพทางการค้าและเศรษฐกิจและการผลิตและภาระภาษีจราจร

พารากรที่ 5.8

โครงสร้างการใช้ปัจจัยทางเศรษฐกิจในการคำนวณตัวชี้วัดต่อผู้เข้าร่วม (ฉบับที่ 028)
ใน 10 ลักษณะ

ลำดับ	ตารางที่บ่งชี้รายการตัวชี้วัดและผลลัพธ์						ปี 2543
	ปี 2518	ปี 2523	ปี 2528	ปี 2533	ปี 2538	ปี 2541	
1	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา
1	โรงเรียน	18.97	โรงเรียน	24.15	โรงเรียน	16.75	ศูนย์บริการฯ
2	ภาคตาก	15.25	ภาคตาก	17.05	ศูนย์บริการฯ	14.21	ศูนย์บริการฯ
3	เหล็ก	10.94	ศูนย์บริการฯ	10.03	ศูนย์บริการฯ	11.31	โรงเรียน
4	ผู้เชิงพาณิชย์	8.06	เหล็ก	9.42	โรงเรียน	9.97	ภาคตาก
5	ภาคราชสัง	6.69	ภาคราชสัง	7.81	ภาคตาก	9.85	เหล็ก
6	ศูนย์บริการฯ	6.22	ผู้เชิงพาณิชย์	4.78	เหล็ก	9.55	ภาคราชสัง
7	ชุมชน	4.23	ภาคราชสัง	3.57	ผู้เชิงพาณิชย์	5.52	ผู้เชิงพาณิชย์
8	ครรภังค์	3.98	ชุมชน	3.39	ผู้เชิงพาณิชย์	3.01	ครรภังค์
9	เพื่อสังคม	2.91	ชุมชน	3.22	ชุมชน	2.86	ชุมชน
10	เกษตร	2.68	ครรภังค์	2.14	ครรภังค์	2.76	เหล็ก
	ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	100		100		100	100

หมายเหตุ : คำนวณตามตารางปัจจัยทางเศรษฐกิจและผลลัพธ์

5.1.2 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ท่อ竽่ออาศัย

ข้อมูลในตารางที่ 5.9 แสดงถึงโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ท่อ竽่ออาศัย (สาขาวิชาที่ 029) ซึ่งพบว่า ในช่วงปี 2518-2538 มีสัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตนำเข้าที่เพิ่มขึ้นทตแทนการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศที่มีสัดส่วนลดลง ซึ่งเป็นลักษณะเช่นเดียวกับสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย โดยสัดส่วนการนำเข้าได้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.20 ในปี 2518 เป็นร้อยละ 17.49 ในปี 2538 ขณะที่สัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศลดจากร้อยละ 55.05 ในปี 2518 เหลือเพียงร้อยละ 43.47 ในปี 2538 โดยการใช้ปัจจัยการผลิตนำเข้าที่เพิ่มขึ้นนี้ สวนหนึ่งเป็นผลจากความต้องการใช้ของกลุ่มอาคารสำนักงาน ห้างสรรพสินค้า และโรงเรม โดยเฉพาะโรงเรมระดับ 5 ดาว ที่จำเป็นต้องนำเข้าวัสดุก่อสร้างและอุปกรณ์ตกแต่งต่างๆ ที่มีคุณภาพสูงจากต่างประเทศ เพื่อปั้งบอกถึงความหรูหราของโรงเรม หรือแม้แต่โรงงานอุตสาหกรรมของกีัง จำเป็นต้องพึงพาการนำเข้าปัจจัยการผลิต โดยเฉพาะในกลุ่มวัสดุก่อสร้างเพื่อการวางรากฐาน ประภากเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก อย่างไรก็ตาม ช่วงปี 2541-2543 ซึ่งเกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตได้เปลี่ยนเป็นพึ่งพาปัจจัยการผลิตภายในประเทศเพิ่มขึ้นและลดการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นต้น โดยในปี 2543 สาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ท่อ竽่ออาศัยมีการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางร้อยละ 59.41 ที่เหลืออีกร้อยละ 22.18 และร้อยละ 18.41 เป็นการใช้ปัจจัยการผลิตนำเข้า และปัจจัยการผลิตขั้นต้น ตามลำดับ

ทางด้านผลตอบแทนการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นต้น จากตารางที่ 5.10 และตารางที่ 5.11 พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง เช่นกัน โดยช่วงปี 2518-2541 แม้ว่าผลตอบแทนส่วนใหญ่อยู่ในรูปส่วนเกินผู้ประกอบการแต่ก็มีสัดส่วนที่ลดลง ขณะที่ผลตอบแทนในรูปของเงินเดือนค่าจ้าง และค่าเสื่อมราคา กลับมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากตารางที่ 5.11 ในปี 2543 ที่ผลตอบแทนส่วนใหญ่ร้อยละ 47.25 อยู่ในรูปเงินเดือนและค่าจ้าง รองลงมาเป็นผลตอบแทนในรูปส่วนเกินผู้ประกอบการร้อยละ 26.70 ผลตอบแทนในรูปค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสูตรร้อยละ 18.41 และร้อยละ 7.65 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้ เป็นผลเนื่องจากการทยอยปิดกิจการของผู้ประกอบการตามภาวะชุมชนเชาของธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ในช่วงปี 2541-2543 ดังจะเห็นได้จากไม่มีโครงการก่อสร้างอาคารสำนักงาน โรงเรม หรือโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ๆ เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว รวมถึงอัตราการเข้าพื้นที่อาคารสำนักงานก็ลดตัวลงอย่างมาก เพราะถูกค้าผู้เช่าพื้นที่ประสบปัญหาขาดสภาพคล่องตามภาวะชุมชนเชาของเศรษฐกิจจนบางรายถึงขั้นล้มเหลวหรือเลิกกิจการ ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยทั้งเงินฝากและเงินกู้ได้ปรับลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2541

เป็นต้นมา ปัจจัยต่างๆ ดังกล่าว จึงทำให้ผลตอบแทนที่จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการทั้งในรูปของกำไรจากการดำเนินงาน ค่าเช่า และดอกเบี้ยมีสัดส่วนที่ลดลง ขณะที่เกิดการเสื่อมค่าของสถานประกอบการ ค่าเสื่อมราคาจึงมีสัดส่วนที่สูงขึ้น

ตารางที่ 5.9
สัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตชนิดต่างๆ ของสาขา
การก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 029)

หน่วย : ร้อยละ

ปี	ประเภทของปัจจัยการผลิต			รวม
	ขั้นต้น	ในประเทศ	นำเข้า	
2518	37.75	55.05	7.20	100
2523	37.41	53.67	8.92	100
2528	34.21	55.92	9.87	100
2533	39.92	44.81	15.27	100
2538	39.03	43.47	17.49	100
2541	35.51	52.29	12.20	100
2543	18.41	59.41	22.18	100

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

ตารางที่ 5.10
**สัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นต้นของสาขา
 การก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 029)
 เมื่อเทียบกับปัจจัยการผลิตทั้งหมด**

หน่วย : ร้อยละ

ปี	เงินเดือน ค่าจ้าง	ส่วนเกิน ผู้ประกอบการ	ค่าเสื่อมราคา	ภาษีทางอ้อม สุทธิ	ปัจจัยการผลิต ขั้นต้นรวม
2518	9.71	21.25	4.03	1.92	36.91
2523	11.46	19.63	1.70	1.53	34.32
2528	11.00	17.09	2.68	2.05	32.82
2533	12.10	20.89	3.19	1.18	37.37
2538	11.20	20.27	4.82	1.84	38.13
2541	11.60	16.97	5.75	3.75	38.07
2543	10.12	14.74	6.41	1.75	33.03

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

ตารางที่ 5.11
**สัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นต้นของสาขา
 การก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 029)
 เมื่อเทียบกับปัจจัยการผลิตขั้นต้นทั้งหมด**

หน่วย : ร้อยละ

ปี	เงินเดือน ค่าจ้าง	ส่วนเกิน ผู้ประกอบการ	ค่าเสื่อมราคา	ภาษีทางอ้อม สุทธิ	ปัจจัยการผลิต ขั้นต้นรวม
2518	23.27	60.82	10.63	5.27	100
2523	38.53	53.57	2.08	5.81	100
2528	35.29	50.70	7.06	6.95	100
2533	33.57	56.11	7.32	3.00	100
2538	30.67	52.58	12.05	4.70	100
2541	34.74	40.19	12.88	12.20	100
2543	47.25	26.70	18.41	7.65	100

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

สำหรับโครงการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย (ตารางที่ 5.12) จะเป็นลักษณะเดียวกับโครงการสร้างของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ก่อสร้างคือ พิ่งพากาศบริการทั้งการขนส่ง และการค้า รวมถึงใช้ปัจจัยการผลิตหลักจากกลุ่มวัสดุ ก่อสร้างเพื่อกำหนดรากฐานประเทาทปูนซีเมนต์ ผลิตภัณฑ์คอนกรีตและอิปชั่ม เมื่อหินและกาว ย่อยหิน และอิฐ-กระเบื้อง โดยภาคการค้าและการขนส่งได้ที่ความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับแต่ปี 2533 เป็นต้นมา สำหรับในปี 2543 โครงการสร้างใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศใน 5 ลำดับแรก ประกอบด้วย ภาคการค้าร้อยละ 21.43 ภาคขนส่งร้อยละ 16.92 ปูนซีเมนต์ร้อยละ 15.11 ผลิตภัณฑ์คอนกรีตและอิปชั่มร้อยละ 13.76 และร้อยละ 10.20 เป็นการใช้อิฐ-กระเบื้อง เมื่อเทียบกับปัจจัยการผลิตขั้นกลางทั้งหมด

ทางด้านการนำเข้าปัจจัยการผลิตของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยก็เป็นการนำเข้าในสินค้าก่อสร้างที่อยู่อาศัย จำกตารางที่ 5.13 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าสินค้าหลัก 3 ชนิด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เหล็ก ผลิตภัณฑ์โลหะ และเครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า ซึ่งนับตั้งแต่ปี 2528 เป็นต้นมา การนำเข้าปัจจัยการผลิตทั้งสามชนิดมีสัดส่วนรวมกันกว่าร้อยละ 70 ของปัจจัยการผลิตนำเข้าทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่มีสัดส่วนรวมกันของปัจจัยทั้งสามชนิดที่ร้อยละ 60 ที่เป็นเช่นนี้ เป็นเพราะสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยมีสัดส่วนในการนำเข้าผลิตภัณฑ์เหล็ก (เฉลี่ยร้อยละ 20-30) สูงกว่าสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย (เฉลี่ยร้อยละ 20-25) เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นการก่อสร้างอาคารต่างๆ (โรงเรียน โรงงาน อาคารสำนักงาน) ซึ่งจำเป็นต้องใช้เหล็กในการวางแผนก่อสร้างอาคารต่างๆ (โรงเรียน โรงงาน อาคารสำนักงาน) ซึ่งเป็นสินค้าหลักทั้งสามชนิดแล้ว การก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยยังมีการนำเข้าสินค้าอื่นๆ อีก อาทิ ผลิตภัณฑ์คอนกรีตและอิปชั่ม สี เครื่องสุขาภัณฑ์ และโรงเลื่อย (เช่น ไม้อัด กรอบประตู) ซึ่งก็เป็นสินค้าในกลุ่มเดียวกันกับสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย เช่นกัน ทั้งนี้ ในปี 2543 ปัจจัยการผลิตนำเข้าใน 5 ลำดับแรกเมื่อคิดเทียบกับปัจจัยการผลิตนำเข้าทั้งหมด ประกอบด้วย เครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้าร้อยละ 39.69 ผลิตภัณฑ์เหล็กร้อยละ 20.31 ผลิตภัณฑ์โลหะร้อยละ 12.97 โรงเลื่อยร้อยละ 8.70 และสีร้อยละ 7.29

เมื่อพิจารณาเบริญบที่บ่งสัดส่วนการใช้ภาษาในประเทศและสัดส่วนการนำเข้าของปัจจัยการผลิตที่สำคัญ 10 ชนิดในการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย¹ ดังแสดงในตารางที่ 5.14 พบว่า มีลักษณะคล้ายคลึงกับสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย คือ พิจารณาเรื่องการนำเข้าผลิตภัณฑ์เหล็ก ผลิตภัณฑ์โลหะ และเครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า เพียงแต่มีสัดส่วนที่สูงกว่า โดยในช่วงภาวะรุ่งเรืองของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์เหล็กเป็นสัดส่วนสูงถึงเกือบร้อยละ 60 ในปี 2533 ก่อนที่จะลดลงเหลือสัดส่วนร้อยละ 20-30 ในปี 2541-2543 แต่ในส่วนของการนำเข้าสาขาวิชางานโลหะ เนื่องจากปัจจัยเพียงร้อยละ 8 ต่ำกว่าสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่มีสัดส่วนเฉลี่ยถึงร้อยละ 16 นอกจากนี้ ยังมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและลดสัดส่วนการใช้ภาษาในประเทศของผลิตภัณฑ์สี เครื่องสุขภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์คอนกรีตและยิปซัม ตั้งแต่ปี 2533 เป็นต้นมา เพียงแต่มีสัดส่วนที่ต่ำกว่าสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ยกเว้นเครื่องสุขภัณฑ์ที่มีสัดส่วนการนำเข้าที่สูงกว่า อย่างไรก็ได้ การใช้ปูนซีเมนต์ อิฐและกระเบื้อง เหมือนหินและการยื่อยหิน มีสัดส่วนการใช้ภาษาในประเทศที่เพิ่มขึ้นเป็นลำดับตั้งแต่ปี 2528 เป็นต้นมา โดยพิจารณาในสัดส่วนที่ต่ำมากไม่ถึงร้อยละ 0.1 ยกเว้นการนำเข้าปูนซีเมนต์เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนในประเทศเมื่อปี 2523 (สัดส่วนร้อยละ 33.68) ยังเป็นผลจากการก่อสร้างน้ำมัน และปี 2533 (สัดส่วนร้อยละ 6.74) ตามอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากภาวะรุ่งเรืองอย่างสูงสุดของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

ทั้งนี้ สาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยมีสัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางทั้งหมดในช่วงปี 2518-2541 ร้อยละ 60-65 และได้ปรับเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 81.59 ในปี 2543 จากตารางที่ 5.15 พบว่า โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตทั้งหมดของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยในช่วงปี 2518-2543 ประกอบด้วย ภาคการค้า (เฉลี่ยร้อยละ 10-15) ภาชนะสัง (ร้อยละ 10-12) ผลิตภัณฑ์คอนกรีตและยิปซัม (ร้อยละ 10-13) ปูนซีเมนต์ (ร้อยละ 8-11) ผลิตภัณฑ์เหล็ก (ร้อยละ 10-15) ผลิตภัณฑ์โลหะ (ร้อยละ 4-6) และเครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า (ร้อยละ 5-10) สำหรับในปี 2543 การใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางใน 3 ลำดับแรกของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยเป็นชนิดเดียวกับสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย เพียงแต่มีสัดส่วนที่สูงกว่า โดยร้อยละ 15.61 เป็นการใช้ปัจจัยการผลิตจากภาคการค้า ร้อยละ 13.09 เป็นการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า ร้อยละ 12.32 เป็นการใช้ปัจจัยการผลิตจากภาคการขนส่ง นอกจากนี้ ยังมีการใช้ผลิตภัณฑ์คอนกรีต

¹ เนื่องจากการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยมีการใช้เครื่องสุขภัณฑ์ในสัดส่วนที่สูงกว่า และใช้ผลิตภัณฑ์แก้วและกระเจきในสัดส่วนที่ต่ำกว่าการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ตารางที่ 5.14 จึงแสดงสัดส่วนการใช้เครื่องสุขภัณฑ์ แทนผลิตภัณฑ์แก้วและกระเจก

และยิปซั่ม และบุนชีเมนต์ในสัดส่วนร้อยละ 11.15 และร้อยละ 11.03 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปัจจัยการผลิตขั้นกลางทั้งหมด

กล่าวโดยสรุปแล้ว พบว่า ตลอดระยะเวลา 25 ปีที่ผ่านมา ทั้งสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัยและสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยต่างก็มีการใช้ปัจจัยการผลิตนำเข้าที่เพิ่มขึ้นทดแทนการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศที่ลดลง ทั้งนี้ เป็นผลต่อเนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ทำให้รายได้และฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น การผลิตของผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องมีการนำเข้าวัสดุก่อสร้างที่มีคุณภาพสูงจากต่างประเทศ เพื่อรองรับต่อความต้องการของผู้บริโภค โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้สูง อย่างไรก็ตาม ภาวะชนบทของธุรกิจในช่วงปี 2541-2543 ทำให้มีการปิดกิจการของผู้ประกอบการเป็นจำนวนมาก ผลกระทบแทนที่จะยังให้แก่ผู้ประกอบการในกรุงเทพฯ ของส่วนเกินผู้ประกอบการจึงมีสัดส่วนที่ลดลง การใช้ปัจจัยการผลิตขั้นต้นจึงมีสัดส่วนที่ลดลงตามไปด้วย

สำหรับโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของห้องสองสาขาวิชาจะเป็นโครงสร้างเดียวกัน กล่าวคือ มีการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศจากภาคการค้า การขนส่ง บุนชีเมนต์ อิฐ และกระเบื้อง เนื่องจากมีหินและภาระค่าใช้จ่ายในการนำเข้า สาขาวิชาการนำเข้าปัจจัยการผลิตจะเป็นการนำเข้าในกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า ศี แสงโรงเรือง เลือย เป็นสำคัญ

ตารางที่ 5.12

โครงสร้างการเงินประจำการและตัวเลขทางการเมืองที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 029)
ใน 10 ลำดับแรก

ลำดับ	สาขา	ปี 2518			ปี 2523			ปี 2528			ปี 2533			ปี 2538			ปี 2541		
		ร้อยละ	จำนวน	สาขา	ร้อยละ	จำนวน	สาขา	ร้อยละ	จำนวน	สาขา	ร้อยละ	จำนวน	สาขา	ร้อยละ	จำนวน	สาขา	ร้อยละ	จำนวน	
1	เหล็ก	19.94	ก้าวสำคัญ	18.20	การช่างสังเคราะห์	18.98	ศูนย์บริการ	16.27	ศูนย์บริการ	15.48	การค้า	15.08	ศูนย์บริการ	16.99	การค้า	16.99	การค้า	21.43	
2	การค้า	14.92	เหล็ก	15.32	ศูนย์บริการ	14.73	การค้า	12.98	การค้า	12.98	การค้า	11.77	การช่างสังเคราะห์	11.77	การช่างสังเคราะห์	14.28	ศูนย์บริการ	15.11	
3	การช่างสังเคราะห์	11.14	ศูนย์บริการ	14.28	ศูนย์บริการ	14.43	ศูนย์บริการ	12.83	การช่างสังเคราะห์	11.26	เหล็ก	11.26	ศูนย์บริการ	13.15	ศูนย์บริการ	13.15	ศูนย์บริการ	16.92	
4	โครงสร้าง	9.61	โครงสร้าง	12.38	การค้า	10.04	การช่างสังเคราะห์	11.56	โครงสร้าง	11.19	โครงสร้าง	11.19	โครงสร้าง	8.04	โครงสร้าง	8.04	โครงสร้าง	10.20	
5	เหล็กทั่วไป	7.44	การช่างสังเคราะห์	10.90	เหล็ก	9.92	โครงสร้าง	11.31	โครงสร้าง	11.31	เหล็กทั่วไป	7.65	เหล็กทั่วไป	7.65	เหล็กทั่วไป	8.01	เหล็กทั่วไป	6.48	
6	ศูนย์บริการ	7.14	ศูนย์บริการ	5.86	โครงสร้าง	3.73	สถาปัตยกรรม	3.25	โครงสร้าง	4.92	เหล็กทั่วไป	5.35	เหล็ก	4.36	เหล็กทั่วไป	4.36	เหล็กทั่วไป	3.17	
7	ศูนย์บริการ	4.57	โครงสร้าง	4.21	เหล็กทั่วไป	3.29	เหล็กทั่วไป	2.98	โครงสร้าง	3.69	สถาปัตยกรรม	4.36	โครงสร้าง	3.08	เหล็ก	3.08	เหล็ก	2.42	
8	เหล็กทั่วไป	3.36	โครงสร้าง	2.60	ผลิตภัณฑ์โลหะ	2.41	ผลิตภัณฑ์โลหะ	2.78	โครงสร้าง	3.92	สถาปัตยกรรม	2.92	สถาปัตยกรรม	2.92	สถาปัตยกรรม	2.92	สถาปัตยกรรม	1.46	
9	ผลิตภัณฑ์โลหะ	3.22	สี	2.19	เหล็ก	2.26	เหล็ก	2.45	เหล็ก	1.51	เหล็กทั่วไป	2.53	เหล็กทั่วไป	1.51	เหล็กทั่วไป	2.53	เหล็กทั่วไป	1.32	
10	ผู้เช่าในประเทศไทย	100		100		100		100		100		100		100		100		100	

หมายเหตุ : คำว่าอันดับการเงินประจำการและตัวเลขทางการเมืองที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 5.13

โครงการรัฐบาลที่มีจัดการและสืบทอดภารกิจสำหรับเชื้อเพลิง (ฐานที่ 029)
ใน 10 ลำดับแรก

ลำดับ	ตารางปัจจุบันการผลิตและแหล่งพลังงาน										ปี 2543					
	ปี 2518			ปี 2523			ปี 2528			ปี 2533		ปี 2538		ปี 2541		
	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ
1	ผลิตภัณฑ์เคมี	32.30	เชิงมุตต์	33.68	เหล็ก	49.83	เหล็ก	59.79	เหล็ก	30.00	เหล็ก	31.10	เหล็กที่ใช้ไฟฟ้า	39.69		
2	เหล็ก	23.14	เหล็ก	21.99	ผลิตภัณฑ์เคมี	20.73	ผลิตภัณฑ์เคมี	6.88	เครื่องใช้ไฟฟ้า	18.47	ผลิตภัณฑ์เคมี	22.13	เหล็ก	20.31		
3	เชิงมุตต์	9.41	ผลิตภัณฑ์เคมี	8.45	เครื่องใช้ไฟฟ้า	8.44	โรงสีหอย	6.87	ผลิตภัณฑ์เคมี	16.31	เครื่องใช้ไฟฟ้า	19.64	ผลิตภัณฑ์เคมี	12.97		
4	เชิงมุตต์	8.38	เชิงมุตต์	6.49	เชิงมุตต์	5.20	เชิงมุตต์	6.74	โรงสีหอย	16.31	โรงสีหอย	9.15	โรงสีหอย	8.70		
5	เครื่องใช้ไฟฟ้า	7.58	เชิงมุตต์	6.37	โรงสีหอย	4.41	เครื่องใช้ไฟฟ้า	6.51	เครื่องใช้ไฟฟ้า	5.68	เชิงมุตต์	5.20	สี	7.29		
6	เหล็กแม่	5.69	โรงสีหอย	5.91	สี	1.90	เครื่องใช้ไฟฟ้า	2.80	เชิงมุตต์	2.59	สี	4.07	เชิงมุตต์	4.16		
7	บริการอื่นๆ	1.67	ผลิตภัณฑ์เคมี	5.44	เหล็กทิน	1.54	เชิงมุตต์	2.24	ผลิตภัณฑ์เคมี	1.85	เครื่องใช้ไฟฟ้า	1.88	เครื่องใช้ไฟฟ้า	3.17		
8	ผลิตภัณฑ์น้ำมัน	1.62	เหล็กแม่	4.44	ผลิตภัณฑ์เคมี	1.34	ผลิตภัณฑ์เคมี	1.54	สี	1.81	ผลิตภัณฑ์	1.42	ผลิตภัณฑ์ พลาสติก	1.14		
9	โรงสีหอย	1.62	เครื่องใช้ไฟฟ้า	1.45	ผลิตภัณฑ์เคมี	1.19	สี	1.49	เครื่องใช้ไฟฟ้า	1.68	บริการอื่นๆ	1.34	แก้ว กระดาษ	1.10		
10	ผ้า	1.61	เชิงมุตต์	1.43	เชิงมุตต์	1.18	เชิงมุตต์	0.86	ผลิตภัณฑ์เคมี	1.54	ผลิตภัณฑ์เคมี	1.32	ผลิตภัณฑ์เคมี	0.57		
	เบ็ดเตล็ดทั้งหมด	100		100		100		100		100		100		100		100

หมายเหตุ: คำนวณจากตารางปัจจุบันการผลิตและแหล่งพลังงาน

ຕົກລາງທີ 5.14

สั่งงานได้ทันทีสำหรับ 10 หน่วยงานที่ต้องการไม่ใช่แค่ดูแลเดียว (เจ้าหน้าที่ 029)

ପ୍ରକାଶକ

ปี	แหล่งเงินทุน	โครงสร้าง	ผลิตภัณฑ์สุก	อุปกรณ์	อิฐและกระเบื้อง	ห้องน้ำ	ผู้เช่าบ้านพักอาศัย	ผู้เช่าบ้านเชิงพาณิชย์	ผู้เช่าบ้านพักอาศัย	โครงสร้าง	อิฐและกระเบื้อง	ห้องน้ำ	ผู้เช่าบ้านพักอาศัย	ผู้เช่าบ้านเชิงพาณิชย์
การใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศ														
2518	7.44	9.61	3.22	0.82	0.72	7.14	4.57	19.94	3.36	1.68				
2523	3.29	12.38	2.19	0.86	1.01	5.86	14.28	15.32	2.60	0.43				
2528	2.98	7.65	1.17	1.56	2.16	14.43	14.73	9.92	2.41	1.10				
2533	5.15	11.31	2.08	1.51	4.92	12.83	16.27	1.89	2.16	3.69				
2538	5.35	3.92	0.71	0.91	7.61	11.19	15.48	11.26	1.26	1.24				
2541	8.01	0.11	0.72	0.53	8.04	13.15	15.60	4.36	2.31	3.08				
2543	6.48	0.78	0.01	0.30	10.20	15.11	13.76	2.42	0.51	3.17				
การใช้ปัจจัยการผลิตต้นทุน														
2518	0.10	1.62	0.44	0.37	9.41	0.10	8.38	23.14	32.30	7.58				
2523	1.24	5.91	0.23	0.30	6.49	33.68	6.37	21.99	8.45	1.45				
2528	1.54	4.41	1.90	0.02	1.18	0.45	5.20	49.83	20.73	8.44				
2533	0.55	6.87	1.49	0.67	0.00	6.74	2.24	59.79	6.88	6.51				
2538	0.00	16.31	1.81	1.68	0.00	0.05	2.59	30.00	16.31	18.47				
2541	0.00	9.15	4.07	1.88	0.00	0.08	5.20	31.10	22.13	19.64				
2543	0.01	8.70	7.29	3.17	0.00	0.09	4.16	20.31	12.97	39.69				

မြန်မာတေသနပိုင်ဆိုရေးအဖွဲ့အစည်း၏အကြောင်းအရာများ၊ မြန်မာနိုင်ငံ၏

藏文大藏经

ตารางที่ 5.15
โครงสร้างการเงินและงบประมาณของสำนักงานสหกรณ์และอื่นๆ ประจำปี พ.ศ. 2543
ใน 10 ลำดับแรก

ตารางที่ 5.15 โครงสร้างการเงินและงบประมาณของสำนักงานสหกรณ์และอื่นๆ ประจำปี พ.ศ. 2543 ใน 10 ลำดับแรก																		
ลำดับ	ปี 2518			ปี 2523			ปี 2528			ปี 2533			ปี 2538			ปี 2541		
	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ	สาขา	ร้อยละ
1	เหล็ก	20.31	เหล็ก	16.27	กากษา	16.13	เหล็ก	16.61	เหล็ก	16.64	กากษา	13.78	กากษา	13.78	กากษา	15.61	กากษา	15.61
2	กากษา	13.19	กากษา	15.61	เหล็ก	15.91	เหล็ก	12.70	เหล็ก	11.78	เหล็ก	13.63	เหล็ก	13.63	เหล็ก	13.09	เหล็ก	13.09
3	กากษา	9.85	กากษา	13.15	เหล็ก	13.30	เหล็ก	11.28	กากษา	10.75	กากษา	11.57	กากษา	11.57	กากษา	12.32	กากษา	12.32
4	โรงเรียน	8.69	โรงเรียน	11.46	ชุมชน	12.34	โรงเรียน	10.18	ชุมชน	8.40	ชุมชน	10.68	ชุมชน	10.68	ชุมชน	11.15	ชุมชน	11.15
5	ผู้ดูแลบ้าน	6.70	ผู้ดูแลบ้าน	9.82	กากษา	8.54	กากษา	9.68	ผู้ดูแลบ้าน	7.99	เหล็ก	9.42	เหล็ก	9.42	เหล็ก	11.03	เหล็ก	11.03
6	เหมือนที่นิ	6.59	กากษา	9.35	โรงเรียน	7.16	กากษา	8.62	โรงเรียน	7.48	กากษา	8.52	กากษา	8.52	กากษา	7.43	กากษา	7.43
7	ชุมชน	6.33	ผู้ดูแลบ้าน	3.43	ผู้ดูแลบ้าน	5.16	ผู้ดูแลบ้าน	4.41	ผู้ดูแลบ้าน	6.18	ผู้ดูแลบ้าน	6.50	เหล็ก	6.50	เหล็ก	7.28	เหล็ก	7.28
8	เหล็ก	5.01	เหล็ก	3.22	เหล็ก	2.77	เหล็ก	3.98	ผู้ดูแลบ้าน	5.58	ผู้ดูแลบ้าน	6.21	เหล็ก	6.21	เหล็ก	4.72	เหล็ก	4.72
9	เหล็ก	3.91	เหล็ก	3.00	สถาบันการเงิน	2.76	สถาบันการเงิน	3.67	สถาบันการเงิน	5.43	สถาบันการเงิน	6.06	ผู้ดูแลบ้าน	6.06	ผู้ดูแลบ้าน	3.90	ผู้ดูแลบ้าน	3.90
10	สี	2.90	ผู้ดูแลบ้าน	2.11	เหล็ก	2.20	ผู้ดูแลบ้าน	3.36	เหล็ก	3.81	สถาบันการเงิน	2.37	เหล็ก	2.37	เหล็ก	2.93	เหล็ก	2.93
รวมทั้งหมด		100		100		100		100		100		100		100		100		100

หมายเหตุ: คำนวณจากตารางงบประมาณเดือนตุลาคมที่มา

5.2 การวิเคราะห์โครงสร้างการกระจายผลผลิต

การวิเคราะห์โครงสร้างการกระจายผลผลิต เป็นการพิจารณาข้อมูลตามแนวอน (row) ในสาขาเศรษฐกิจที่ ๑ ของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตในส่วนของตารางการซื้อขายสินค้าและบริการ (Transaction Table) และนำมาหาค่าสัดส่วนระหว่างมูลค่าผลผลิตของแต่ละสาขาเศรษฐกิจ (X_1) ต่อมูลค่าผลผลิตรวม (X_1) ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่า ในการผลิตผลผลิตของแต่ละสาขาเศรษฐกิจที่ ๑ จำนวน 1 หน่วย ผลผลิตเหล่านั้นได้ถูกกระจายไปยังผู้บริโภคลุ่มใดบ้าง ซึ่งจะประกอบด้วยสองส่วน ได้แก่ ความต้องการใช้เพื่อนำไปเป็นปัจจัยการผลิตขั้นกลางให้กับการผลิตของสาขาเศรษฐกิจอื่นๆ (Intermediate Input) และความต้องการใช้เพื่อการบริโภคขั้นสุดท้าย (Final Demand) โดยความต้องการใช้เพื่อการบริโภคขั้นสุดท้ายจะประกอบไปด้วย 6 ส่วน ได้แก่ รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน (สาขาที่ 301) รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาล (สาขาที่ 302) การสะสมทุน (สาขาที่ 303) ส่วนเปลี่ยนของสินค้าคงเหลือ (สาขาที่ 304) การส่งออก (สาขาที่ 305) และสาขางานส่งออกพิเศษ (สาขาที่ 306)

5.2.1 โครงสร้างการกระจายผลผลิตของสาขางานก่อสร้างที่อยู่อาศัย

จากตารางที่ 5.16 พบร่วมปี 2518-2543 ผลผลิตของสาขางานก่อสร้างที่อยู่อาศัยถูกนำไปใช้เป็นปัจจัยการผลิตขั้นกลางให้แก่สาขาเศรษฐกิจต่างๆ เพียงร้อยละ 1-5 เท่านั้น² โดยผลผลิตส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 95-99 เป็นการนำไปใช้เพื่อการบริโภคขั้นสุดท้าย ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบของการบริโภคขั้นสุดท้ายในตารางที่ 5.17 พบร่วม กการก่อสร้างที่อยู่อาศัยถูกนำไปใช้เพื่อการบริโภคขั้นสุดท้ายเพียง 4 กลุ่มเท่านั้น โดยไม่มีกระจายผลผลิตไปยังส่วนเปลี่ยนสินค้าคงเหลือ และการส่งออกพิเศษ ทั้งนี้ ผลผลิตส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้เพื่อการสะสมทุน โดยสัดส่วนได้เพิ่มจากเฉลี่ยร้อยละ 90 ในช่วงปี 2518-2528 เพิ่มเป็นกว่าร้อยละ 98 ในช่วงปี 2533-2543 รองลงมาเป็นการอุปโภคบริโภคของภาคเอกชน ซึ่งสัดส่วนได้ลดลงจากร้อยละ 8-12 ในช่วงปี 2518-2528 เหลือเพียงร้อยละ 1-2 ในช่วงปี 2533-2543 ตามกำลังซื้อที่ลดลงของผู้บริโภคเนื่องจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2541-2543 นอกจากนี้ ผลผลิตบางส่วนของสาขางานก่อสร้างที่อยู่อาศัยยังถูกบริโภคโดยภาครัฐบาลและการส่งออกต่างประเทศ แต่เป็นสัดส่วนที่ต่ำมากไม่ถึงร้อยละ 1 ซึ่งผลผลิต

² ส่วนใหญ่เป็นการกระจายผลผลิตให้กับสาขางานบริการอสังหาริมทรัพย์ในสัดส่วนร้อยละ 70-80 ของปัจจัยการผลิตขั้นกลางทั้งหมด รองลงมาเป็นสาขางานค้า (ร้อยละ 6-8) และสาขางานบริการอื่นๆ (ร้อยละ 3-7)

ที่ถูกส่งออกนี้ เป็นการเข้ามาดีอกรองกรรมสิทธิ์ในอาคารชุดของชาวต่างชาติ ซึ่งเริ่มมีสัดส่วนที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี 2538 เป็นต้นมา

ตารางที่ 5.16

สัดส่วนการกระจายผลผลิตของสาขา การก่อสร้างที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 028)

หน่วย : ร้อยละ

ปี	ปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	อุปสงค์ขั้นสุดท้าย	รวม
2518	4.80	95.20	100
2523	1.68	98.32	100
2528	2.67	97.33	100
2533	0.54	99.46	100
2538	0.57	99.43	100
2541	1.05	98.95	100
2543	1.01	98.99	100

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

ตารางที่ 5.17

องค์ประกอบของการบริโภคขั้นสุดท้ายของ สาขาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 028)

หน่วย : ร้อยละ

ปี	บริโภคภาคเอกชน	บริโภคภาคธุรกิจ	สะสมทุน	การส่งออก	รวม
2518	12.35	0.00	87.65	0.00	100
2523	12.14	0.05	87.81	0.00	100
2528	8.85	0.19	90.96	0.00	100
2533	1.67	0.04	98.29	0.00	100
2538	2.30	0.00	97.66	0.03	100
2541	1.75	0.00	97.90	0.35	100
2543	1.13	0.03	98.22	0.62	100

หมายเหตุ : ผลทางด้านส่วนเปลี่ยนสินค้าคงเหลือ และการส่งออกพิเศษ

มีค่าเท่ากับ 0 ในทุกปี

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

5.2.2 โครงสร้างการกระจายผลผลิตของสาขางานก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย

การกระจายผลผลิตของสาขางานก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยมีลักษณะเช่นเดียวกับสาขางานก่อสร้างที่อยู่อาศัย โดยข้อมูลจากตารางที่ 5.18 และตารางที่ 5.19 พบว่า นับตั้งแต่ปี 2523 เป็นต้นมา ผลผลิตไม่ถึงร้อยละ 5 ถูกนำไปใช้เป็นปัจจัยการผลิตขั้นกลางของสาขาเศรษฐกิจต่างๆ³ โดยผลผลิตส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 95 ถูกกระจายไปใช้เพื่อการบริโภคขั้นสุดท้ายเพียง 2 กลุ่ม เท่านั้น คือ เป็นการสะสมทุนกว่าร้อยละ 98 ที่เหลือเป็นการอุปโภคบริโภคของภาคธุรกิจ

ทั้งนี้ การที่ผลผลิตของทั้งสาขางานก่อสร้างที่อยู่อาศัยและสาขางานก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยมีการกระจายไปสู่การสะสมทุนเป็นส่วนใหญ่ ย่อมเป็นการสะท้อนให้เห็นว่า งานก่อสร้างเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการสะสมทุนทางเศรษฐกิจ อันจะมีส่วนช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศไทยมีการขยายตัวตามไปด้วยได้

ตารางที่ 5.18
สัดส่วนการกระจายผลผลิตของสาขางานก่อสร้าง
ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 029)

หน่วย : ร้อยละ

ปี	ปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	อุปสงค์ขั้นสุดท้าย	รวม
2518	13.98	86.02	100
2523	5.56	94.44	100
2528	6.43	93.57	100
2533	5.00	95.00	100
2538	5.23	94.77	100
2541	5.39	94.61	100
2543	4.61	95.39	100

หมาย : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

³ ผลผลิตของสาขางานก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่กระจายไปในสาขาวิชาชีวินฯ (ร้อยละ 11-22) สาขางานค้า (ร้อยละ 10-15) สาขาวัสดุอาคารโรงเรียน (ร้อยละ 7-10) และสาข斯塔บันการเงิน (ร้อยละ 4-8)

ตารางที่ 5.19
**องค์ประกอบของภาระเบิกขันสุดท้ายของสาขา
 การก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 029)**

หน่วย : ร้อยละ

ปี	บริภาคภาครัฐบาล	สะสมทุน	รวม
2518	1.82	98.18	100
2523	2.25	97.75	100
2528	2.05	97.95	100
2533	1.09	98.91	100
2538	0.33	99.67	100
2541	0.23	99.77	100
2543	0.96	99.04	100

หมายเหตุ : ผลทางด้านภาระเบิกภาคเอกชน ส่วนเปลี่ยนลินค้างเหลือ
 การส่งออก และการส่งออกพิเศษ มีค่าเท่ากับ 0 ในทุกปี
 ที่มา : คำนวนจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

5.3 การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจอันเกิดจากการลงทุนที่เพิ่มขึ้นในสาขาเศรษฐกิจนั้น แล้วก่อให้เกิดการเพิ่งพาไปจัดการผลิตและการกระจายผลผลิตไปสู่สาขาเศรษฐกิจต่างๆ ทั้งในทางตรงและทางอ้อม โดยเป็นการพิจารณาจากค่าตัวนี้ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน (Coefficient of Variation) ของตัวนี้ โดยใช้ข้อมูลจากตารางค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตโดยตรงและโดยอ้อม (Leontief's Domestic Inverse Matrix) ตามวิธีการคำนวณที่ได้กล่าวไว้แล้วในหัวข้อที่ 4.4

5.3.1 ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของสาขาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย

การคำนวนหาค่าตัวนี้ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจได้ผลดังตารางที่ 5.20 ซึ่งพบว่า ในช่วงระหว่างปี 2518-2543 สาขาการก่อสร้างที่อยู่อาศัยมีค่าตัวนี้ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมไปข้างหลังที่สูงกว่า 1 มาโดยตลอด หมายความว่า เมื่ออุปสงค์ของทุกสาขาเศรษฐกิจ

เพิ่มขึ้น 1 บาท การก่อสร้างที่อยู่อาศัยจะมีความต้องการผลผลิตจากสาขาเศรษฐกิจอื่นๆ เพื่อมาใช้เป็นปัจจัยการผลิตที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของทุกสาขาเศรษฐกิจ จึงแสดงให้เห็นว่า การก่อสร้างที่อยู่อาศัยเป็นสาขาเศรษฐกิจที่มีความเชื่อมโยงไปข้างหลังสูงทั้งผลทางตรงและผลทางอ้อม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตในหัวข้อที่ 5.1.1 ที่พบว่า การก่อสร้างที่อยู่อาศัยมีความจำเป็นต้องใช้ปัจจัยการผลิตที่หลากหลายจากกลุ่มวัสดุก่อสร้าง ออาทิ ปูนซีเมนต์ ผลิตภัณฑ์คอนกรีตและยิปซัม ผลิตภัณฑ์เหล็ก เหมืองหินและการย่อยหิน (หิน ดิน ทราย) รวมถึงต้องพึ่งพาบริการจากภาคการค้า ภาคการขนส่ง และสถาบันการเงินอีกด้วย สำหรับค่าดัชนีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมไปข้างหน้าในช่วงปี 2518-2543 พบร่วมมีค่าต่ำกว่า 1 มาโดยตลอด หมายความว่า เมื่อคุบcheng ของทุกสาขาเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น 1 บาท การก่อสร้างที่อยู่อาศัยกลับไม่มีการเพิ่มผลผลิตของตนให้สูงกว่าค่าเฉลี่ย เพื่อให้สาขาเศรษฐกิจอื่นได้นำไปใช้เป็นปัจจัยการผลิต แสดงให้เห็นว่า การก่อสร้างที่อยู่อาศัยเป็นสาขาเศรษฐกิจที่มีความเชื่อมโยงไปข้างหน้าต่ำทั้งผลทางตรงและผลทางอ้อม ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์โครงสร้างการกระจายผลผลิตในหัวข้อที่ 5.2.1 เช่นกัน โดยกวาร้อยละ 95-99 ของผลผลิตทั้งหมดถูกนำไปใช้เพื่อการบริโภคขั้นสุดท้าย (Final Demand) จึงมีเพียงไม่กี่สาขาเท่านั้นที่ต้องพึ่งพาผลผลิตจากสาขางานก่อสร้างที่อยู่อาศัย⁴ เพื่อนำไปใช้เป็นปัจจัยการผลิตขั้นกลางของสาขาเศรษฐกิจต่างๆ

ทั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า ในช่วงปี 2518-2543 ดัชนีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมทั้งไปข้างหลังและไปข้างหน้าต่างก็มีแนวโน้มที่ลดลงมาโดยตลอด แสดงให้เห็นว่า การผลิตของสาขางานก่อสร้างที่อยู่อาศัยมีความเชื่อมโยงกับสาขาเศรษฐกิจอื่นลดลงทั้งในกรณีของการใช้ปัจจัยการผลิตจากสาขาเศรษฐกิจอื่นและในกรณีของการให้สาขาเศรษฐกิจอื่นมาใช้ผลผลิต สอดคล้องกับการวิเคราะห์ในหัวข้อที่ 5.1.1 ซึ่งพบว่าโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของสาขางานก่อสร้างที่อยู่อาศัยมีสัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศที่ลดลง และมีสัดส่วนการพึ่งพาปัจจัยการผลิตนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจจำเป็นต้องพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน (Coefficient of Variation) ของดัชนีด้วย เพื่อดูกรากฐานความเชื่อมโยงไปยังสาขาเศรษฐกิจต่างๆ ว่ามีค่ามากหรือน้อยเพียงใด หากค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวนของดัชนีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมไปข้างหลังมีค่าต่ำแสดงว่าสาขาเศรษฐกิจ

⁴ สาขาที่มีการพึ่งพาผลผลิตจากสาขางานก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพื่อไปใช้เป็นปัจจัยการผลิต ได้แก่ สาขานิรภัยและบริการ สาขางานค้า และสาขานิรภัยอื่นๆ

นั้นใช้ปัจจัยการผลิตจากหลากหลายสาขาวิชาเศรษฐกิจเพื่อทำการผลิตผลผลิต ในทำงานองเดียวกัน หากค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวนของตัวนี้ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมไปข้างหน้ามีค่า ต่ำแสดงว่าสาขาวิชาเศรษฐกิจนั้นถูกใช้ผลผลิตไปเป็นปัจจัยการผลิตขั้นกลางเพื่อผลิตผลผลิตให้กับ หลากหลายสาขาวิชาเศรษฐกิจ ซึ่งข้อมูลจากตารางที่ 5.20 พบว่า การก่อสร้างที่อยู่อาศัยมีค่า สัมประสิทธิ์ความแปรปรวนของตัวนี้ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมไปข้างหลังต่ำกว่าค่า สัมประสิทธิ์ความแปรปรวนของตัวนี้ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมไปข้างหน้า แสดงให้เห็น ว่า การก่อสร้างที่อยู่อาศัยมีการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่มาจากหลากหลายสาขาวิชาเศรษฐกิจ แต่ 在ในการนำผลผลิตไปใช้เป็นปัจจัยการผลิตขั้นกลางเพื่อผลิตผลผลิตของสาขาวิชาเศรษฐกิจต่างๆ กลับ กระจายผลผลิตให้กับเพียงบางสาขาวิชาเศรษฐกิจเท่านั้น

ตารางที่ 5.20
ตัวนิความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมและ
สัมประสิทธิ์ความแปรปรวนของตัวนี้ในสาขา
การก่อสร้างที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 028)

ปี	ตัวนิความเชื่อมโยง		สัมประสิทธิ์ความแปรปรวนของตัวนี้ฯ	
	ไปข้างหลัง	ไปข้างหน้า	ไปข้างหลัง	ไปข้างหน้า
2518	1.1666	0.6536	0.7224	0.9676
2523	1.2079	0.6420	0.7223	0.9897
2528	1.1594	0.6384	0.7261	0.9821
2533	1.0788	0.6527	0.7654	0.9900
2538	1.0890	0.6517	0.7608	0.9905
2541	1.0625	0.6155	0.7531	0.9965
2543	1.0956	0.6278	0.7523	0.9974

ที่มา : คำนวนจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

5.3.2 ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจในตารางที่ 5.21 พบว่า สาขาวิชาการก่อสร้าง ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยมีลักษณะเช่นเดียวกับสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย กล่าวคือ ในช่วงปี 2518-2543 มีค่าตัวนิความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมไปข้างหลังสูงกว่า 1 และมีค่าตัวนิความเชื่อมโยง ทางเศรษฐกิจโดยรวมไปข้างหน้าต่ำกว่า 1 มาโดยตลอด เป็นการแสดงให้เห็นว่า สาขาวิชา

ก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยเป็นสาขาเศรษฐกิจที่มีความเชื่อมโยงไปข้างหลังสูงทั้งผลทางตรงและผลทางอ้อม แต่มีความเชื่อมโยงไปข้างหน้าต่ำทั้งผลทางตรงและผลทางอ้อม ซึ่งก็ให้ผลสอดคล้องกับการวิเคราะห์การใช้ปัจจัยการผลิตและการวิเคราะห์การกระจายผลผลิตในหัวข้อที่ 5.1.2 และหัวข้อที่ 5.2.2 ที่พบว่า สาขากองก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยมีการพึ่งพาปัจจัยการผลิตจากสาขาเศรษฐกิจต่างๆ อาทิ ภาคการค้า การขนส่ง ปุนซีเมนต์ เหมืองหินและการย่อยหิน อิฐ-กระเบื้อง ผลิตภัณฑ์คอนกรีตและอิปซั่ม แต่ในการนำผลผลิตของสาขากองก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยไปใช้ เป็นปัจจัยการผลิตขั้นกลางของสาขาเศรษฐกิจต่างๆ นั้น กลับมีสัดส่วนไม่ถึงร้อยละ 5 ของผลผลิตทั้งหมด^๕ โดยผลผลิตส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 95 เป็นการนำไปใช้เพื่อการบริโภคขั้นสุดท้าย

จากตารางที่ 5.21 ยังพบว่า ในช่วงปี 2541-2543 ดัชนีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมไปข้างหลังมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่า สาขากองก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยมีการพึ่งพาเศรษฐกิจอื่นมากขึ้น หรือมีการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นในช่วงปี 2541-2543 อย่างไรก็ตาม ดัชนีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมไปข้างหน้าของสาขากองก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยกลับมีแนวโน้มลดลงมาโดยตลอดตั้งแต่ช่วงปี 2518-2543 เป็นการสะท้อนให้เห็นว่า สาขาเศรษฐกิจอื่นมีความต้องการพึ่งพาผลผลิตของสาขากองก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยนี้ไปเป็นปัจจัยการผลิตในสัดส่วนที่น้อยลง

ทางด้านค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวนของดัชนีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมพบว่า สาขากองก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวนของดัชนีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมไปข้างหลังต่ำกว่าค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวนของดัชนีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมไปข้างหน้า แสดงให้เห็นว่า ใน การผลิตของสาขากองก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยมีการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่มาจากหลากหลายสาขาเศรษฐกิจ แต่ในการนำผลผลิตไปใช้เป็นปัจจัยการผลิตขั้นกลางเพื่อผลผลิตของสาขาเศรษฐกิจต่างๆ กลับกระจายผลผลิตให้กับเพียงบางสาขาเศรษฐกิจเท่านั้น ซึ่งก็ให้ผลที่สอดคล้องกับการวิเคราะห์ในหัวข้อที่ 5.1.2 และหัวข้อที่ 5.2.2 เช่นกัน

^๕ สาขาที่นำผลผลิตของสาขากองก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยไปใช้เป็นปัจจัยการผลิต ได้แก่ สาขาบริการอื่นๆ สาขากองค้า สาขาก่อสร้าง-โรงเรน และสาขาสถาบันการเงิน

ตารางที่ 5.21
ตัวนิความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจโดยรวมและ
สัมประสิทธิ์ความแปรปรวนของตัวนิในสาขา
การก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 029)

ปี	ตัวนิความเชื่อมโยง		สัมประสิทธิ์ความแปรปรวนของตัวนิฯ	
	ไปข้างหลัง	ไปข้างหน้า	ไปข้างหลัง	ไปข้างหน้า
2518	1.1487	0.8053	0.7317	0.8699
2523	1.1564	0.7090	0.7376	0.9407
2528	1.1719	0.6926	0.7239	0.9419
2533	1.0869	0.7144	0.7616	0.9447
2538	1.0616	0.7094	0.7715	0.9481
2541	1.1296	0.6513	0.7323	0.9684
2543	1.2181	0.6450	0.7180	0.9838

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

จากการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ จะเห็นได้ว่า ทั้งสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัยและสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยต่างก็มีลักษณะเป็นธุรกิจที่ก่อให้เกิดอุปสงค์ต่อเนื่อง หรือความต้องการใช้ปัจจัยการผลิตที่มาจากแหล่งรายสาขาเศรษฐกิจ (Backward Linkage) ดังนั้น การลงทุนในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ย่อมนำมาซึ่งการลงทุนในสาขาวิชาการก่อสร้าง โดยความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของสาขาวิชาการก่อสร้างที่มีต่อสาขาวิชาเศรษฐกิจต่างๆ จะก่อให้เกิดการทวีคูณของผลผลิตการจ้างงาน และรายได้ของครัวเรือน ดังที่จะได้ทำการวิเคราะห์ในหัวข้อต่อไป

5.4 การวิเคราะห์ตัวทวีคูณทางเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ตัวทวีคูณทางเศรษฐกิจจะแสดงให้ทราบถึงขนาดและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ อันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ขั้นสุดท้ายของแต่ละสาขาเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงไป 1 บาท โดยผลของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการผลิตผลผลิตของแต่ละสาขาเศรษฐกิจซึ่งจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในการจ้างงานของสาขาวิชาเศรษฐกิจต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและการเปลี่ยนแปลงในรายได้ของภาคครัวเรือนในที่สุด ดังนั้น การศึกษาตัวทวีคูณจึงทำการศึกษาใน 3 ประเภท ได้แก่ ตัวทวีคูณผลผลิต ตัวทวีคูณการจ้างงาน และตัวทวีคูณรายได้ ตามวิธีการคำนวณที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อ 4.5 โดยในแต่ละประเภทของตัวทวีคูณยังแบ่งเป็น Type I Multiplier และ Type II Multiplier

เนื่องจาก Type I Multiplier เป็นค่าที่แสดงถึงผลกระทบโดยตรงและโดยอ้อม จึงสามารถคำนวณค่าได้จากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตโดยตรงและโดยอ้อม (ตาราง $(I-A^d)^{-1}$) ได้โดย ซึ่งจะแตกต่างจาก Type II Multiplier ที่รวม Induced Effect เข้าไปด้วย การคำนวณจึงต้องมีการเพิ่มภาคครัวเรือนเข้าไปเป็นสาขาวากยในของแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิต เพื่อสร้างเป็น Direct, Indirect and Induced Coefficient Table หรือตาราง $(I-A^H)^{-1}$ โดยทำการเพิ่มแ Gronon ที่แสดงถึงรายได้ของครัวเรือน ซึ่งตรงกับสาขาที่ 201 (เงินเดือนและค่าจ้าง) อันเป็นผลตอบแทนของปัจจัยการผลิตแรงงาน และทำการเพิ่มเท่าตัวที่แสดงถึงการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือน ซึ่งตรงกับสาขาที่ 301 (รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาคเอกชน) ทำให้ได้ตารางใหม่ที่มีสาขาเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นจากเดิม 38 สาขา เป็น 39 สาขา และด้วยเหตุที่ Type II Multiplier มีการพิจารณาผลกระทบที่สะท้อนกลับ (Repercussionary Effects) ของการใช้จ่ายขึ้นที่สองของผู้บริโภคในส่วนของค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค (Secondary Consumer Spending) จึงทำให้ค่าของ Type II Multiplier มีค่ามากกว่า Type I Multiplier ในแต่ละสาขาเศรษฐกิจเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ค่าที่คำนวณได้จาก Type II Multiplier จะเป็นค่าที่สูงกว่าความเป็นจริง (Overestimate) ขณะที่ค่าของ Type I Multiplier จะต่ำกว่าความเป็นจริง (Underestimate) ดังนั้น ค่าตัวที่วีคูณที่แท้จริงจึงมีค่าอยู่ระหว่าง Type I Multiplier และ Type II Multiplier โดยสาขาเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจจะเป็นสาขาที่มีค่าตัวที่วีคูณสูง

5.4.1 การวิเคราะห์ตัวที่วีคูณผลผลิต

ตัวที่วีคูณผลผลิตเป็นเครื่องวัดถึงการเปลี่ยนแปลงในปริมาณผลผลิตทั้งหมดของทุกสาขาเศรษฐกิจ อันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงอุปสงค์ขั้นสุดท้าย 1 บาทของสาขาเศรษฐกิจที่ j ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ตัวที่วีคูณผลผลิตเชื่อมโยงไปข้างหลัง และตัวที่วีคูณผลผลิตเชื่อมโยงไปข้างหน้า โดยตัวที่วีคูณผลผลิตเชื่อมโยงไปข้างหลังคำนวณได้จากผลกระทบไปตามแนวตั้งของสาขาเศรษฐกิจที่ j ของตาราง $(I-A^d)^{-1}$ ในกรณี Type I Output Multiplier และตาราง $(I-A^H)^{-1}$ ในกรณี Type II Output Multiplier ส่วนตัวที่วีคูณผลผลิตเชื่อมโยงไปข้างหน้าคำนวณได้จากผลกระทบไปตามแนวโน้มของตาราง $(I-A^d)^{-1}$ ในกรณี Type I Output Multiplier และตาราง $(I-A^H)^{-1}$ ในกรณี Type II Output Multiplier

การคำนวณหาค่าตัวที่วีคูณผลผลิตได้ผลดังตารางที่ 5.22 และตารางที่ 5.23 โดยการก่อสร้างที่อยู่อาศัยและการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยต่างกันมีค่าตัวที่วีคูณผลผลิตไปข้างหลังสูงกว่า

ค่าตัวที่คุณผลผลิตไปข้างหน้าโดยตลอด ทั้งในกรณี Type I และ Type II แสดงให้เห็นว่า เมื่อ มีการลงทุนก่อสร้างของสาขาที่อยู่อาศัยและไม่ใช่ที่อยู่อาศัย จะก่อให้เกิดการขยายตัวในการผลิต ผลผลิตของสาขาที่เป็นปัจจัยการผลิตของทั้งสองสาขาดังกล่าว (ผลจากตัวที่คุณผลผลิตไปข้างหลัง) โดยการขยายตัวของผลผลิตในสาขาที่เป็นปัจจัยการผลิตนี้มีมากกว่าการขยายตัวในการผลิตของ สาขาที่นำผลผลิตของสาขา ก่อสร้างทั้งสองไปไว้เป็นปัจจัยการผลิต (ผลจากตัวที่คุณผลผลิตไป ข้างหน้า) ซึ่งก็ให้ผลสอดคล้องกับการวิเคราะห์ในหัวข้อโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตและ โครงการภาระกระจายผลผลิตที่ผ่านมา ที่พบว่า สาขาเศรษฐกิจทั้งสองสาขาต่างเป็นสาขาที่ก่อให้เกิด ความต้องการใช้ปัจจัยการผลิตจากสาขาเศรษฐกิจต่างๆ มากกว่าที่จะถูกนำไปไว้เป็นปัจจัยการผลิต ของสาขาเศรษฐกิจอื่นๆ โดยสาขาวิชาการ ก่อสร้างทั้งสองมีการใช้ปัจจัยการผลิตจากภาคบริการทั้ง ภาคการค้า การขนส่ง และสถาบันการเงิน รวมถึงมีการใช้ปัจจัยการผลิตจากกลุ่มวัสดุ ก่อสร้างทั้ง สาขาปูนซีเมนต์ เหมืองหินและการย่อยหิน อิฐและกระเบื้อง ขณะที่ผลผลิตของสาขา ก่อสร้างทั้ง สองถูกนำไปไว้เพื่อการบริโภคขั้นสุดท้ายสูงถึงร้อยละ 95-99 จึงมีเพียงร้อยละ 1-5 เท่านั้นที่นำไปใช้ เป็นปัจจัยการผลิต ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการนำไปใช้ของภาคบริการเป็นหลัก คือ สาขาวิชาบริการ อสังหาริมทรัพย์ สาขาวิชาการอื่นๆ และสาขาวิชาการค้า ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นผลให้ตัวที่คุณผลผลิตไป ข้างหลังมีค่าสูงกว่าตัวที่คุณผลผลิตไปข้างหน้าในตลอดช่วงระยะเวลา 25 ปีที่ผ่านมา

เป็นที่น่าสังเกตว่า ค่าตัวที่คุณผลผลิตไปข้างหลังของสาขาวิชาการ ก่อสร้างทั้งที่อยู่อาศัย และที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย ในช่วงปี 2518-2528 มีค่าสูงกว่าค่าตัวที่คุณผลผลิตไปข้างหลัง ในช่วงปี 2533- 2543 ทั้งนี้เป็นเพราะโครงสร้างการพึ่งพาปัจจัยการผลิตภายในประเทศของสาขาวิชาการ ก่อสร้างทั้งสอง ที่มีแนวโน้มลดลงมาตั้งแต่ช่วงปี 2533 เป็นต้นมา โดยเปลี่ยนเป็นใช้ปัจจัยการผลิตนำเข้าทดแทน มากขึ้น (ตารางที่ 5.1 และตารางที่ 5.9) ทำให้การผลิตผลผลิตของสาขาที่เป็นปัจจัยการผลิต ภายในประเทศ เพื่อตอบสนองต่อการลงทุน ก่อสร้างของทั้งสองสาขา ในช่วงปี 2533-2543 มีปริมาณ ผลผลิตน้อยกว่า ค่าตัวที่คุณผลผลิตไปข้างหลัง ในช่วงปี 2533-2543 จึงมีค่าที่ต่ำกว่าช่วงปี 2518- 2528 อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาเฉพาะช่วงปี 2533-2543 พบว่า ค่าตัวที่คุณผลผลิตไปข้างหลัง ของสาขาวิชาการ ก่อสร้างทั้งสอง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด โดยเฉพาะช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ ในปี 2541-2543 ที่การพึ่งพาการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศมีสัดส่วนมากขึ้น ทำให้ค่าตัวที่คุณ ผลผลิตไปข้างหลัง ในปี 2541-2543 เริ่มกลับมา มีค่าสูงขึ้น แต่สำหรับค่าตัวที่คุณผลผลิตไป ข้างหน้าของสาขาวิชาการ ก่อสร้างทั้งสอง แล้วกลับมีแนวโน้มลดลงมาโดยตลอดนับตั้งแต่ปี 2518 เป็น ต้นมา ทั้งในกรณี Type I และ Type II ลักษณะเช่นนี้จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของ

สาขากำก่อสร้างทั้งที่อยู่อาศัยและที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยว่าเป็นธุรกิจที่ก่อให้เกิด Backward Linkage มากกว่า Forward Linkage

ข้อมูลจากตารางที่ 5.22 พบว่า ปี 2543 สาขากำก่อสร้างที่อยู่อาศัยมีค่าตัวทวีคูณผลผลิตแบบ Type I ไปข้างหลัง และไปข้างหน้า เท่ากับ 1.7547 และ 1.0054 ตามลำดับ อธิบายได้ว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในอุปสงค์ขั้นสุดท้ายของสาขากำก่อสร้างที่อยู่อาศัยจำนวน 1 ล้านบาท จะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในผลผลิตของทุกสาขาที่เป็นปัจจัยการผลิตของสาขากำก่อสร้างที่อยู่อาศัยทั้งโดยตรงและโดยอ้อม 1.7547 ล้านบาท และทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในผลผลิตของทุกสาขาที่นำผลผลิตของสาขากำก่อสร้างที่อยู่อาศัยไปใช้เป็นปัจจัยการผลิตทั้งโดยตรงและโดยอ้อม 1.0054 ล้านบาท และเมื่อนำการเปลี่ยนแปลงในรายได้ของครัวเรือนมาร่วมพิจารณาด้วย (Induced Effect) จะได้ค่าตัวทวีคูณผลผลิตแบบ Type II ไปข้างหลังและไปข้างหน้า เท่ากับ 2.3649 และ 1.0104 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อดำเนินถึงการเปลี่ยนแปลงในรายได้ของครัวเรือนด้วย การกำก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่เพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกสาขาที่เป็นปัจจัยการผลิตของสาขากำก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นเป็น 2.3649 ล้านบาท และมีการเปลี่ยนแปลงในทุกสาขาที่นำผลผลิตของสาขากำก่อสร้างที่อยู่อาศัยไปใช้เป็นปัจจัยการผลิต 1.0104 ล้านบาท สำหรับสาขากำก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยในตารางที่ 5.23 ก็อธิบายได้ในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ ในปี 2543 ค่าตัวทวีคูณผลผลิตแบบ Type I ไปข้างหลังและไปข้างหน้าเท่ากับ 1.9508 และ 1.0329 ตามลำดับ อธิบายได้ว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในอุปสงค์ขั้นสุดท้ายของสาขากำก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย 1 ล้านบาท จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในผลผลิตของทุกสาขาที่เป็นปัจจัยการผลิตของสาขากำก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย 1.9508 ล้านบาท และเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกสาขาที่นำผลผลิตของสาขานี้ไปใช้เป็นปัจจัยการผลิต 1.0329 ล้านบาท ซึ่งเมื่อนำการเปลี่ยนแปลงในรายได้ของครัวเรือนมาร่วมพิจารณาด้วย การเปลี่ยนแปลงของค่าตัวทวีคูณผลผลิตไปข้างหลังและไปข้างหน้า จะเพิ่มจาก 1.9508 เป็น 2.4943 ล้านบาท และจาก 1.0329 เป็น 1.0397 ล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ 5.22
ค่าตัวทวีคูณผลผลิตของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย
(สาขาที่ 028)

ปี	Type I		Type II	
	ไปรษณีย์	ไปรษณีย์	ไปรษณีย์	ไปรษณีย์
2518	1.9021	1.0657	2.6091	1.1381
2523	1.9191	1.0200	2.6743	1.0822
2528	1.8807	1.0356	2.7424	1.1229
2533	1.6875	1.0209	2.4377	1.0551
2538	1.7042	1.0199	2.3662	1.0534
2541	1.7383	1.0070	2.3368	1.0151
2543	1.7547	1.0054	2.3649	1.0104

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

ตารางที่ 5.23
ค่าตัวทวีคูณผลผลิตของสาขาวิชาการก่อสร้าง
ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 029)

ปี	Type I		Type II	
	ไปรษณีย์	ไปรษณีย์	ไปรษณีย์	ไปรษณีย์
2518	1.8729	1.3130	2.5121	1.3885
2523	1.8374	1.1265	2.6188	1.1545
2528	1.9011	1.1236	2.7001	1.1603
2533	1.7002	1.1175	2.3946	1.1443
2538	1.6613	1.1102	2.2430	1.1310
2541	1.8481	1.0656	2.5379	1.0781
2543	1.9508	1.0329	2.4943	1.0397

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

ข้อมูลในตารางที่ 5.24-5.27 แสดงถึงองค์ประกอบของค่าตัวที่วีคูณผลผลิตของสาขาวิชาการ ก่อสร้างที่อยู่อาศัยและสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย ทั้งกรณีตัวที่วีคูณผลผลิตไปข้างหลัง และตัวที่วีคูณผลผลิตไปข้างหน้า และทั้งกรณี Type I และ Type II ใน 10 สาขาแรกที่มีการเปลี่ยนแปลงผลผลิตไปมากที่สุด ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ยังคงเป็นโครงสร้างเดิมตลอดระยะเวลา 25 ปีที่ผ่านมา (ปี 2518-2543) โดยข้อมูลจากตารางที่ 5.24 ในกรณีของตัวที่วีคูณผลผลิตไปข้างหลัง (สาขาที่เป็นปัจจัยการผลิต) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในอุปสงค์ขั้นสุดท้ายของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย 1 ล้านบาท จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยตรงในผลผลิตของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย เอง (สาขา 028) จำนวน 1.0001-1.0008 ล้านบาท (กรณี Type I) หรือ 1.0003-1.0026 ล้านบาท (กรณี Type II) และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอ้อมในผลผลิตของสาขาเศรษฐกิจต่างๆ โดย ส่วนใหญ่เป็นการเปลี่ยนแปลงในผลผลิตของภาคบริการ โดยสาขาวิชาการค้า (สาขา 031) มีการเปลี่ยนแปลงผลผลิต 0.12-0.14 ล้านบาท (กรณี Type I) หรือ 0.15-0.19 ล้านบาท (กรณี Type II) รองลงมา คือ สาขาวิชานั่ง (สาขา 033) 0.07-0.10 ล้านบาท (กรณี Type I) หรือ 0.10-0.12 ล้านบาท (กรณี Type II) นอกจากนี้ เป็นการเปลี่ยนแปลงผลผลิตของสาขาเศรษฐกิจที่ผลิต Wass คือ สาขาปูนซีเมนต์ (สาขา 019) สาขาผลิตภัณฑ์คอนกรีตและยิปซั่ม (สาขา 020) สาขาอิฐและกระเบื้อง (สาขา 018) เป็นต้น และเป็นที่น่าสังเกตว่า สาขาวิชาเกษตร (สาขา 001) เป็นหนึ่งในสิบสาขาแรกที่มีการเปลี่ยนแปลงผลผลิตไปมากที่สุดด้วย เนื่องจากการบ้านจัดสรร ของผู้ประกอบการในปัจจุบันต่างเน้นแนวคิดใกล้ชิดธรรมชาติ จึงมีการจัดตากแต่งสวน ปลูกต้นไม้ ไม้ดอก ไม้ประดับ รวมถึงสร้างสวนสาธารณะเพื่อให้เป็นพื้นที่ใช้สอยส่วนกลางของโครงการด้วย อย่างไรก็ตาม สาขาวิชาพิมพ์ (สาขา 010) สาขาผลิตภัณฑ์ไม้และไม้ก้อก (สาขา 007) และสาขาวิชาการก่อสร้างอื่นๆ (สาขา 030) ก็เป็น 3 สาขาที่มีการเปลี่ยนแปลงผลผลิตที่น้อยที่สุด^๖ เนื่องจาก การผลิตของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัยมีการใช้ปัจจัยการผลิตจากสาขาทั้งสามในสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.01-0.03 ของปัจจัยการผลิตภายในประเทศทั้งหมด

ทางด้านตัวที่วีคูณผลผลิตไปข้างหน้า (สาขานี้นำไปใช้เป็นปัจจัยการผลิต) ของสาขาวิชา ก่อสร้างที่อยู่อาศัยก็ให้ผลเช่นเดียวกันทั้งในกรณี Type I และ Type II (ตารางที่ 5.25) โดยการเปลี่ยนแปลงในอุปสงค์ขั้นสุดท้ายของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย นอกเหนือจากการใช้เป็นปัจจัย

^๖การเปลี่ยนแปลงผลผลิตของสาขาวิชาพิมพ์ สาขาผลิตภัณฑ์ไม้และไม้ก้อก และสาขาวิชาการก่อสร้าง อื่นๆ เท่ากับ 0.0011-0.0015, 0.0002-0.0005, 0.0001-0.0002 ในกรณี Type I และเท่ากับ 0.0025-0.0031, 0.0005-0.0009, 0.0002-0.0003 ในกรณี Type II ตามลำดับ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในอุปสงค์ขั้นสุดท้ายของ สาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย

การผลิตของสาขาก่อสร้างที่อยู่อาศัย (สาขา 028) และ สาขาวิชานี้มีการนำผลผลิตของสาขานี้ไปใช้เป็นปัจจัยการผลิต ส่วนใหญ่จะเป็นสาขางานด้านบริการ ได้แก่ สาขาวิชาบริการอสังหาริมทรัพย์ (สาขา 036) เพื่อทำหน้าที่ดูแลเรือนหรือนายหน้าในการเช่า ซื้อ ขาย หรือประเมินราคาของที่อยู่อาศัย สาขาวิชาบริการอื่นๆ (สาขา 037) เป็นการให้บริการของกลุ่มสถาปนิก วิศวกร และมัณฑนากร ในการออกแบบและตกแต่งที่อยู่อาศัยสาขาวิชาการพิมพ์ (สาขา 010) เพื่อผลิตสื่อโฆษณาต่างๆ ให้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัย และสาขาวิชาการประกัน (สาขา 035) เพื่อให้บริการประกันภัยในครัวเรือน แก่ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

สำหรับการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยทั้งในกรณีของตัวที่วิเคราะห์ผลผลิตทั้งไปเข้างหลัง และไปเข้างหน้า และในกรณี Type I และ Type II ก็ให้ผลที่ใกล้เคียงกับสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ก่าวคือ ในกรณีตัวที่วิเคราะห์ผลผลิตไปเข้างหลัง (ตารางที่ 5.26) การเปลี่ยนแปลงในอุปสงค์ขั้นสุดท้าย ของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย 1 ล้านบาท จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดใน ผลผลิตของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยเอง (สาขา 029) โดยเฉลี่ยจำนวน 1.0014-1.0018 ล้านบาท (กรณี Type I) หรือ 1.0020-1.0025 ล้านบาท (กรณี Type II) นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงผลผลิตในทางอ้อมมากที่สุดต่อสาขาวิชาการค้า (สาขา 031) สาขาวิชารหัณสัง (สาขา 033) สาขางูนซีเมนต์ (สาขา 019) และสาขาวิชาผลิตภัณฑ์คอนกรีตและยิปซั่ม (สาขา 020) สำหรับ 3 สาขาวิชานี้มีการเปลี่ยนแปลงของผลผลิตน้อยที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาผลิตภัณฑ์ไม้และไม้ก้อก (สาขา 007) สาขาวิชาการก่อสร้างอื่นๆ (สาขา 030) และสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย (สาขา 028)⁷ อันเป็นผล เนื่องมาจากการผลิตของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยมีการเพิ่งพาไปจัดการผลิตจากสาขา ทั้งสามในสัดส่วนที่ต่ำมากเพียงร้อยละ 0.01 ของปัจจัยการผลิตภายในประเทศทั้งหมด ส่วนทางด้าน ตัวที่วิเคราะห์ผลผลิตไปเข้างหน้าของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย (ตารางที่ 5.27) สาขาวิชานี้มีการ เปลี่ยนแปลงผลผลิตอยู่ในลำดับต้นๆ ได้แก่ สาขาวิชาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ (สาขา 036) สาขา สถาบันการเงิน (สาขา 034) สาขาวิชาการพิมพ์ (สาขา 010) และสาขาเมืองที่นิรเมชณาภัย (สาขา 003)

⁷ การเปลี่ยนแปลงผลผลิตของสาขาวิชาผลิตภัณฑ์ไม้และไม้ก้อก สาขาวิชาการก่อสร้างอื่นๆ และสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย เท่ากับ 0.0002-0.0004, 0.0001-0.0002, 0.0001-0.0002 ในกรณี Type I และเท่ากับ 0.0005-0.0008, 0.0001-0.0003, 0.0001-0.0010 ในกรณี Type II ตามลำดับ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงใน อุปสงค์ขั้นสุดท้ายของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 5.24
อัตราประภูมิของค่าตัววิเคราะห์และสัดส่วนไปรำเพิงหลังจากสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 028) ใน 10 สถาบันแรก

ลำดับ	2518		2523		2528		2533		2538		2541		2543	
	Type I	Type II												
1	(028) 1.0004	(028) 1.0022	(028) 1.0001	(028) 1.0002	(028) 1.0026	(028) 1.0018	(028) 1.0008	(028) 1.0017	(028) 1.0002	(028) 1.0004	(028) 1.0002	(028) 1.0003	(028) 1.0002	(028) 1.0003
2	(031) 0.1336	(031) 0.1931	(031) 0.1544	(031) 0.2183	(033) 0.1351	(033) 0.1859	(020) 0.0805	(031) 0.1466	(031) 0.0820	(031) 0.1488	(031) 0.1224	(031) 0.1776	(031) 0.1415	(031) 0.1986
3	(006) 0.1194	(001) 0.1733	(006) 0.1522	(006) 0.1540	(019) 0.0935	(031) 0.1459	(019) 0.0902	(033) 0.1061	(020) 0.0829	(033) 0.0965	(033) 0.0765	(033) 0.1007	(033) 0.0987	(033) 0.1242
4	(021) 0.0923	(006) 0.1204	(033) 0.0768	(001) 0.1377	(020) 0.0875	(004) 0.0942	(031) 0.0862	(020) 0.0909	(019) 0.0735	(020) 0.0832	(019) 0.0736	(019) 0.0737	(019) 0.0814	(019) 0.0815
5	(001) 0.0855	(004) 0.0980	(020) 0.0640	(033) 0.1092	(031) 0.0826	(019) 0.0940	(033) 0.0717	(019) 0.0905	(033) 0.0673	(034) 0.0740	(020) 0.0581	(004) 0.0608	(020) 0.0455	(004) 0.0568
6	(033) 0.0636	(021) 0.0934	(021) 0.0630	(004) 0.0846	(013) 0.0672	(001) 0.0915	(034) 0.0369	(004) 0.0686	(034) 0.0550	(019) 0.0737	(034) 0.0463	(020) 0.0582	(024) 0.0451	(013) 0.0633
7	(013) 0.0409	(033) 0.0864	(001) 0.0576	(020) 0.0644	(006) 0.0802	(020) 0.0880	(003) 0.0276	(001) 0.0598	(021) 0.0445	(004) 0.0543	(018) 0.0323	(034) 0.0574	(013) 0.0382	(027) 0.0504
8	(023) 0.0349	(013) 0.0513	(013) 0.0477	(013) 0.0640	(021) 0.0485	(013) 0.0862	(021) 0.0275	(005) 0.0526	(018) 0.0333	(001) 0.0513	(013) 0.0309	(001) 0.0553	(027) 0.0333	(001) 0.0488
9	(020) 0.0342	(032) 0.0442	(023) 0.0290	(021) 0.0636	(034) 0.0362	(006) 0.0614	(034) 0.0262	(003) 0.0516	(005) 0.0464	(003) 0.0303	(013) 0.0436	(018) 0.0261	(024) 0.0481	
10	(019) 0.0318	(005) 0.0401	(022) 0.0269	(005) 0.0473	(027) 0.0343	(005) 0.0601	(027) 0.0250	(032) 0.0499	(027) 0.0248	(021) 0.0455	(022) 0.0265	(005) 0.0432	(021) 0.0239	(020) 0.0456
รวม	1.9021	2.6091	1.9191	2.6743	1.8807	2.7424	1.6875	2.4377	1.7042	2.3662	1.7383	2.3368	1.7547	2.3649

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงล้อ ก่อ ชื่อของสาขาวิชาเฉพาะที่

รวม หมายถึง ค่าที่พิจารณาโดยรวมที่เก็บไว้ในเม็ดเงินโดยรวม 38 สาขาในกรอบ 39 สาขาในกรณี Type I และเม็ดเงิน 39 สาขาในกรณี Type II

หมาย : คำนวณจากการนำปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมมาปรับปรุง

ตารางที่ 5.25
ผลสำรัคของค่าตัวแปรคุณสมบัติในการน้ำหน้าอสูรากล่องรังท่อข้อต่อ (สาขาที่ 028) ใน 10 ลำต้นแรก

ลำดับ	2518		2523		2528		2533		2538		2541		2543	
	Type I	Type II												
1	(028) 1.0004	(028) 1.0022	(028) 1.0001	(028) 1.0018	(028) 1.0002	(028) 1.0026	(028) 1.0008	(028) 1.0018	(028) 1.0008	(028) 1.0017	(028) 1.0002	(028) 1.0004	(028) 1.0002	(028) 1.0003
2	(036) 0.0183	(036) 0.0199	(036) 0.0122	(036) 0.0128	(036) 0.0194	(036) 0.0204	(017) 0.0048	(017) 0.0056	(038) 0.0061	(038) 0.0069	(036) 0.0031	(036) 0.0032	(036) 0.0027	(036) 0.0028
3	(038) 0.0132	(038) 0.0147	(038) 0.0026	(037) 0.0051	(017) 0.0051	(017) 0.0070	(038) 0.0037	(038) 0.0043	(036) 0.0041	(036) 0.0045	(038) 0.0012	(038) 0.0013	(038) 0.0011	(038) 0.0012
4	(017) 0.0040	(017) 0.0058	(017) 0.0009	(038) 0.0039	(038) 0.0014	(037) 0.0068	(036) 0.0036	(036) 0.0040	(017) 0.0027	(017) 0.0035	(017) 0.0007	(017) 0.0008	(007) 0.0001	(037) 0.0004
5	(019) 0.0034	(037) 0.0053	(010) 0.0004	(017) 0.0026	(010) 0.0011	(034) 0.0035	(010) 0.0010	(037) 0.0027	(010) 0.0008	(037) 0.0027	(010) 0.0003	(037) 0.0006	(017) 0.0001	(035) 0.0003
6	(010) 0.0027	(019) 0.0048	(007) 0.0003	(031) 0.0022	(011) 0.0010	(035) 0.0034	(007) 0.0009	(035) 0.0018	(007) 0.0008	(035) 0.0018	(007) 0.0002	(035) 0.0004	(010) 0.0001	(007) 0.0003
7	(002) 0.0020	(010) 0.0043	(035) 0.0003	(035) 0.0020	(007) 0.0010	(038) 0.0033	(011) 0.0008	(007) 0.0017	(011) 0.0006	(007) 0.0016	(011) 0.0001	(010) 0.0004	(011) 0.0001	(034) 0.0002
8	(007) 0.0019	(035) 0.0037	(005) 0.0003	(029) 0.0019	(012) 0.0005	(007) 0.0029	(012) 0.0005	(010) 0.0017	(012) 0.0005	(010) 0.0015	(012) 0.0001	(007) 0.0004	(035) 0.0001	(017) 0.0002
9	(011) 0.0019	(007) 0.0035	(011) 0.0003	(034) 0.0019	(005) 0.0004	(011) 0.0027	(005) 0.0004	(011) 0.0015	(005) 0.0003	(011) 0.0013	(031) 0.0003	(011) 0.0003	(031) 0.0001	(005) 0.0002
10	(020) 0.0017	(011) 0.0035	(002) 0.0002	(003) 0.0018	(023) 0.0004	(031) 0.0027	(019) 0.0004	(005) 0.0013	(037) 0.0003	(012) 0.0012	(005) 0.0001	(034) 0.0003	(005) 0.0001	(012) 0.0002
รวม	1.0657	1.1381	1.0200	1.0822	1.0356	1.1229	1.0209	1.0551	1.0199	1.0534	1.0070	1.0151	1.0054	1.0104

หมายเหตุ : ตัวเลขในงบเงิน ศือ คือช่วงเวลาสาขาตามที่ระบุ

รวม หมายถึง ค่าตัวแปรคุณสมบัติที่เกิดขึ้นในเม็ดสีวะ โดยเป็นผลกระทบ 38 สาขาในกรณี Type I และผลกระทบ 39 สาขาในกรณี Type II

หมาย : คำนวณจากตารางปัจจัยทางเคมีและเคมีสืบ

ตารางที่ 5.26
ผลประมวลผลคำตัวกรูเดลส์ไปรับรองชั้นของมาตรฐานการคัดกรองที่ไม่เกินค่าเฉลี่ย (สาขาที่ 029) ใน 10 สาขาวิชา

ลำดับ	2518		2523		2528		2533		2538		2541		2543	
	Type I	Type II												
1	(029) 1.0042	(029) 1.0059	(029) 1.0014	(029) 1.0023	(029) 1.0016	(029) 1.0025	(029) 1.0017	(029) 1.0024	(029) 1.0018	(029) 1.0023	(029) 1.0014	(029) 1.0017	(029) 1.0007	(029) 1.0008
2	(021) 0.1558	(031) 0.1713	(031) 0.1367	(031) 0.2027	(033) 0.1337	(033) 0.1808	(019) 0.9770	(031) 0.1325	(031) 0.0813	(031) 0.1312	(031) 0.1126	(031) 0.1762	(031) 0.1550	(031) 0.2059
3	(031) 0.1176	(021) 0.1568	(021) 0.1180	(021) 0.1185	(019) 0.1014	(031) 0.1345	(031) 0.0766	(033) 0.1062	(033) 0.0718	(033) 0.0975	(033) 0.1027	(033) 0.1306	(033) 0.1352	(033) 0.1579
4	(033) 0.0810	(001) 0.1173	(033) 0.0814	(033) 0.1149	(021) 0.0879	(019) 0.1019	(033) 0.0744	(019) 0.0773	(020) 0.0678	(020) 0.0681	(019) 0.0889	(019) 0.0890	(019) 0.1138	(019) 0.1139
5	(006) 0.0546	(033) 0.1016	(020) 0.0776	(001) 0.1102	(020) 0.0829	(021) 0.0892	(020) 0.0734	(020) 0.0737	(021) 0.0656	(034) 0.0675	(020) 0.0823	(020) 0.0825	(020) 0.0828	(020) 0.0829
6	(013) 0.0470	(004) 0.0867	(006) 0.0683	(004) 0.0840	(031) 0.0758	(013) 0.0864	(006) 0.0555	(004) 0.0632	(019) 0.0633	(021) 0.0664	(003) 0.0582	(004) 0.0685	(018) 0.0607	(013) 0.0630
7	(003) 0.0457	(013) 0.0564	(013) 0.0528	(020) 0.0779	(013) 0.0688	(004) 0.0864	(034) 0.0365	(006) 0.0567	(034) 0.0508	(019) 0.0635	(034) 0.0461	(034) 0.0568	(003) 0.0562	(018) 0.0607
8	(019) 0.0433	(006) 0.0556	(019) 0.0476	(006) 0.0702	(027) 0.0458	(020) 0.0833	(003) 0.0340	(001) 0.0531	(003) 0.0347	(004) 0.0472	(018) 0.0422	(003) 0.0582	(013) 0.0495	(027) 0.0598
9	(001) 0.0379	(003) 0.0459	(027) 0.0275	(013) 0.0697	(006) 0.0458	(001) 0.0805	(021) 0.0284	(034) 0.0501	(018) 0.0333	(005) 0.0418	(021) 0.0370	(001) 0.0566	(027) 0.0446	(003) 0.0562
10	(023) 0.0343	(019) 0.0435	(001) 0.0274	(005) 0.0490	(034) 0.0352	(027) 0.0610	(027) 0.0270	(005) 0.0498	(027) 0.0245	(001) 0.0393	(013) 0.0370	(013) 0.0516	(025) 0.0321	(004) 0.0519
รวม	1.8729	2.5121	1.8374	2.6188	1.9011	2.7001	1.7002	2.3946	1.6613	2.2430	1.8481	2.5379	1.9508	2.4943

หมายเหตุ : ตัวเลขในงบที่บห. ศืด. บริษัทบริษัทฯ จำกัด

รวมหมายถึง คำตัวกรูเดลส์ในแบบที่ก่อสร้างในแหล่งที่มาโดยไม่ระบุ โครงการทั้งหมด 38 สาขาในภาค Type I และโครงการทั้งหมด 39 สาขาในภาค Type II

หมายเหตุ : คำตัวกรูเดลส์ในภาคทั้งหมด 38 สาขาในภาค Type I และโครงการทั้งหมด 39 สาขาในภาค Type II

ตารางที่ 5.27
องค์ประกอบของตัวแปรสูญเสียไปสูงน้ำหนักของสาขาการก่อสร้างที่ไม่เกี่ยวกับตัวแปร (สาขาที่ 029) ใน 10 สาขา

ลำดับ	2518		2523		2528		2533		2538		2541		2543		
	Type I	Type II													
1	(029) 1.0042	(029) 1.0059	(029) 1.0014	(029) 1.0023	(029) 1.0016	(029) 1.0025	(029) 1.0017	(029) 1.0024	(029) 1.0018	(029) 1.0023	(029) 1.0014	(029) 1.0017	(029) 1.0017	(029) 1.0008	
2	(016) 0.0346	(016) 0.0365	(036) 0.0207	(036) 0.0210	(036) 0.0129	(036) 0.0133	(010) 0.0122	(010) 0.0127	(003) 0.0102	(003) 0.0107	(003) 0.0080	(003) 0.0076	(003) 0.0080	(003) 0.0032	(003) 0.0034
3	(010) 0.0293	(010) 0.0309	(003) 0.0191	(003) 0.0199	(010) 0.0124	(010) 0.0130	(003) 0.0102	(003) 0.0109	(010) 0.0093	(010) 0.0097	(034) 0.0052	(034) 0.0056	(034) 0.0056	(034) 0.0024	(034) 0.0026
4	(036) 0.0275	(036) 0.0282	(016) 0.0154	(016) 0.0160	(003) 0.0100	(003) 0.0109	(037) 0.0061	(037) 0.0080	(018) 0.0078	(018) 0.0083	(018) 0.0043	(018) 0.0046	(018) 0.0046	(035) 0.0020	(035) 0.0023
5	(003) 0.0122	(035) 0.0142	(010) 0.0104	(010) 0.0108	(007) 0.0059	(007) 0.0073	(007) 0.0059	(007) 0.0065	(016) 0.0065	(037) 0.0054	(037) 0.0070	(010) 0.0038	(010) 0.0040	(018) 0.0018	(018) 0.0020
6	(011) 0.0115	(003) 0.0138	(034) 0.0054	(037) 0.0054	(016) 0.0058	(016) 0.0067	(016) 0.0058	(007) 0.0065	(016) 0.0065	(007) 0.0051	(007) 0.0057	(016) 0.0029	(016) 0.0033	(017) 0.0011	(032) 0.0013
7	(035) 0.0111	(011) 0.0132	(037) 0.0049	(034) 0.0062	(018) 0.0054	(007) 0.0067	(020) 0.0051	(020) 0.0058	(016) 0.0051	(016) 0.0056	(020) 0.0027	(020) 0.0030	(032) 0.0011	(032) 0.0013	(017) 0.0013
8	(019) 0.0099	(037) 0.0127	(017) 0.0032	(017) 0.0040	(037) 0.0046	(018) 0.0063	(018) 0.0063	(018) 0.0054	(020) 0.0050	(020) 0.0055	(007) 0.0025	(007) 0.0029	(007) 0.0010	(007) 0.0012	(007) 0.0012
9	(007) 0.0098	(007) 0.0115	(018) 0.0031	(018) 0.0038	(034) 0.0044	(034) 0.0058	(032) 0.0044	(035) 0.0051	(032) 0.0043	(035) 0.0052	(032) 0.0025	(030) 0.0028	(030) 0.0010	(037) 0.0012	(037) 0.0012
10	(017) 0.0087	(019) 0.0114	(035) 0.0026	(035) 0.0034	(015) 0.0041	(015) 0.0049	(034) 0.0043	(034) 0.0051	(035) 0.0041	(034) 0.0048	(030) 0.0025	(032) 0.0028	(016) 0.0010	(030) 0.0010	(030) 0.0012
รวม	1.3130	1.3885	1.1265	1.1545	1.1236	1.1603	1.1175	1.1443	1.1102	1.1310	1.0656	1.0781	1.0329	1.0397	

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ คือ ร้อยละของสาขาเศรษฐกิจ

รวม หมายถึง ค่าตัวแปรสูญเสียที่เกิดขึ้นในแหล่งรวม 38 สาขาในกรอบ Type I และรวม 39 สาขาในกรอบ Type II

หมาย : คำว่ารวมสาขาในปัจจุบันอาจสิ้นเปลืองผลิตภัณฑ์

ทั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า ในส่วนของตัวที่คุณผลผลิตไปข้างหลัง การเปลี่ยนแปลงในผลผลิตของสาขาเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อการลงทุนที่เพิ่มขึ้นของสาขาวิชาการก่อสร้างทั้งสองสาขานั้น สวนใหญ่เป็นการเปลี่ยนแปลงในผลผลิตของภาคบริการทั้งการค้า การขนส่ง รวมถึงผลผลิตในกลุ่มวัสดุก่อสร้าง ได้แก่ สาขาปูนซีเมนต์ สาขาผลิตภัณฑ์คอนกรีตและอิปซั่ม และสาขาอิฐและกระเบื้อง ซึ่งสาขาเหล่านี้ล้วนเป็นสาขาที่เป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญของสาขาวิชาการก่อสร้าง ทั้งสอง และเป็นสาขาที่พึงพากการผลิตจากภายนอกประเทศเป็นหลัก ขณะที่สาขาผลิตภัณฑ์เหล็ก (สาขา 021) สาขาเครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า (สาขา 024) และสาขาผลิตภัณฑ์โลหะ (สาขา 022) ซึ่งแม้ว่าทั้งสามสาขาจะเป็นปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญเช่นกัน แต่เน้นการนำเข้าจากต่างประเทศ โดยใช้ปัจจัยการผลิตจากภายนอกประเทศอยู่มาก (ตารางที่ 5.7 และตารางที่ 5.14) การผลิตผลผลิตของทั้งสามสาขาเพื่อตอบสนองต่อการลงทุนในสาขาวิชาการก่อสร้างจึงมีผลผลิตที่น้อยกว่าสาขาที่เน้นการใช้ปัจจัยการผลิตจากภายนอกประเทศเป็นหลัก⁸ ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อมีการลงทุนเพิ่มขึ้นในอุปสงค์ขั้นสุดท้ายของสาขาวิชาการก่อสร้างทั้งสองสาขา สาขาวิชาที่จะได้รับประโยชน์จากการขยายการผลิตมากที่สุดจะเป็นสาขาที่พึงพากการใช้ปัจจัยการผลิตจากภายนอกประเทศเป็นสำคัญ

5.4.2 ภาควิเคราะห์ตัวที่คุณการจ้างงาน

ตัวที่คุณการจ้างงานเป็นการวัดผลการเปลี่ยนแปลงของจำนวนแรงงาน อันเนื่องจาก การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์ขั้นสุดท้ายของสาขาเศรษฐกิจต่างๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการผลิตผลผลิตในระบบเศรษฐกิจ และนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของการว่าจ้างแรงงาน โดยสามารถคำนวณ Type I Employment Multiplier ได้จากสัดส่วนระหว่าง Direct and Indirect Employment Coefficient (e^{id}) ต่อ Direct Employment Coefficient (e^d) ล้วน Type II Employment Multiplier คำนวณได้จากสัดส่วนระหว่าง Direct, Indirect and Induced Employment Coefficient (e^{idu}) ต่อ Direct Employment Coefficient (e^d) โดยที่ e^d คำนวณมาจากสัดส่วนของจำนวนการจ้างงานต่อ มูลค่าผลผลิตของสาขาเศรษฐกิจนั้น

⁸การเปลี่ยนแปลงผลผลิตของสาขาผลิตภัณฑ์เหล็ก สาขาเครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า และสาขาผลิตภัณฑ์โลหะ มีค่าเท่ากับ 0.0218-0.1568, 0.0048-0.0481 และ 0.0039-0.0281 ตามลำดับ ต่ำกว่าสาขาปูนซีเมนต์ สาขาผลิตภัณฑ์คอนกรีตและอิปซั่ม สาขาอิฐและกระเบื้อง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.0633-0.1139, 0.0254-0.0909 และ 0.0123-0.0607 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตี เนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านข้อมูลจำนวนการจ้างงาน โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำข้อมูลผลสำรวจจากการทำงานของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งครอบคลุมสาขาเศรษฐกิจหลักต่างๆ จำนวน 16 สาขา แต่การแบ่งกลุ่มสาขางานศึกษานี้มีจำนวนถึง 38 สาขา เนื่องจากมีการแบ่งย่อยของสาขาในภาคอุตสาหกรรม ผู้ศึกษาจึงได้นำข้อมูลอีกชุดหนึ่งของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ได้จัดทำรายงานการสำรวจอุตสาหกรรมการผลิตทั่วราชอาณาจักร เพื่อสำรวจการจ้างงานของสาขาเศรษฐกิจต่างๆ ในภาคอุตสาหกรรม (ตรงกับสาขา 004-026 ของงานศึกษานี้) มาใช้ร่วมกับข้อมูลผลสำรวจจากการทำงานของประชากร เพื่อจะได้ประมาณการจำนวนการจ้างงานในสาขาเศรษฐกิจต่างๆ ทั้ง 38 สาขาได้ (การคำนวนค่า Direct Employment Coefficient แสดงไว้ในแผนก ง) แต่เนื่องจากข้อมูลผลสำรวจจากการทำงานของประชากรที่ครอบคลุม 16 สาขานั้นก็ไม่ฐานข้อมูลตั้งแต่ปี 2539 เป็นต้นมา จึงทำให้เกิดข้อจำกัดของข้อมูลจำนวนการจ้างงาน และเป็นผลให้การคำนวนค่าตัวที่วีคูณการจ้างงานในที่นี้จะศึกษาเฉพาะปี 2541 และปี 2543 เท่านั้น โดยไม่ทำการศึกษาในปีอื่นๆ เมื่อมองเข่นการวิเคราะห์ที่ผ่านมา

การคำนวนค่าตัวที่วีคูณการจ้างงานของสาขาก่อสร้างที่อยู่อาศัยแสดงไว้ในตารางที่ 5.28 ซึ่งพบว่าทั้งค่า e^d และ e^{dd} มีแนวโน้มปรับเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มตัวของภาวะเศรษฐกิจ แต่ตัวที่วีคูณกลับมีค่าลดลง แสดงว่า การขยายตัวในผลผลิตของสาขาก่อสร้างที่อยู่อาศัย แม้ว่าจะช่วยให้การจ้างงานเพิ่มขึ้น แต่ส่งผลต่อการจ้างงานในสาขาเศรษฐกิจอื่นในสัดส่วนที่ลดลง โดยในปี 2543 สาขาก่อสร้างที่อยู่อาศัยมีค่า e^d เท่ากับ 3.5289 คน-ปี-ล้านบาท และค่า e^{dd} เท่ากับ 4.9338 คน-ปี-ล้านบาท หมายความว่า เมื่อผลผลิตของสาขาก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นโดยตรงในสาขาก่อสร้างที่อยู่อาศัย 3.5289 คน-ปี (e^d) และเกิดการจ้างงานในทุกสาขาเศรษฐกิจที่มีการผลิตผลผลิตของตนเพิ่มขึ้นตามผลผลิตที่เพิ่มขึ้นของสาขาก่อสร้างที่อยู่อาศัย จึงทำให้มีการจ้างงานทั้งโดยตรงและโดยอ้อมของสาขาเศรษฐกิจต่างๆ รวมจำนวน 4.9338 คน-ปี (e^{dd}) หรือเท่ากับผลคูณระหว่างค่าตัวที่วีคูณการจ้างงานแบบ Type I และ e^d และเมื่อนำผลกราฟจาก การใช้จ่ายของครัวเรือนมาพิจารณาด้วยแล้ว การเพิ่มขึ้นของผลผลิตในสาขาก่อสร้างที่อยู่อาศัย จะทำให้เกิดการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นของทุกๆ สาขาในระบบเศรษฐกิจจำนวน 8.6702 คน-ปี (e^{ddp}) ซึ่งเท่ากับผลคูณระหว่างค่าตัวที่วีคูณการจ้างงานแบบ Type II และ e^d

ข้อมูลจากตารางที่ 5.30 แสดงถึงสาขาเศรษฐกิจที่มีค่าสูงสุดใน 10 ลำดับแรกจากองค์ประกอบของค่า e^{dd} และค่า e^{ddp} ของสาขาก่อสร้างที่อยู่อาศัย ซึ่งพบว่า การเพิ่มขึ้นของผลผลิตในสาขาก่อสร้างที่อยู่อาศัย จะทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของผลผลิตในสาขาเศรษฐกิจต่างๆ ทั้งสาขาที่เป็นปัจจัยการผลิตและสาขาที่นำไปใช้เป็นปัจจัยการผลิต อันจะนำมาซึ่งการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นใน

สาขาเศรษฐกิจต่างๆ เหล่านั้น เพื่อรองรับต่อการผลิตที่เพิ่มขึ้น โดยนอกจากราลงทุนก่อสร้างที่อยู่อาศัยจะส่งผลให้มีการจ้างงานสูงสุดในสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัยเองแล้ว ยังก่อให้เกิดการจ้างงานในลักษณะร่องลงมาในสาขาวิชาค้า สาขาวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชานสั่ง และสาขาวิชาผลิตปูนซีเมนต์ อีกด้วย ซึ่งสาขาต่างๆ ดังกล่าวยกเว้นสาขาวิชาเกษตรกรรม ต่างก็เป็นสาขาวิชาที่เป็นปัจจัยการผลิตหลัก ของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย โดยการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นของสาขาวิชาเกษตรกรรมเป็นผลต่อเนื่องจากการขยายตัวของผลผลิตในธุรกิจทางการเกษตร เพื่อให้บริการทางด้านการจัดและการตกแต่ง สวนหย่อม หรือสนามหญ้าให้กับโครงการที่อยู่อาศัย สร้างการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นในสาขาวัสดุอาคาร และโครงสร้าง สาขาสิ่งทอและเครื่องน้ำ สาขาอุตสาหกรรมอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ เป็นไป เพื่อรองรับต่อผลผลิตในสาขาวิชาดังกล่าวที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น อีกทั้งด้วยลักษณะการผลิตของสาขาเหล่านี้ที่เน้นการใช้ปัจจัยแรงงานเป็นหลัก (Labour Intensive) จึงทำให้มีการขยายตัวของการจ้างงานที่สูงกว่าสาขาวิชาที่เน้นการใช้ปัจจัยทุนในการผลิต (Capital Intensive) อย่างไรก็ตาม ผลกระทบจากการลงทุนในสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัยทำให้มีการขยายตัวของการจ้างงานน้อยที่สุดในสาขาวิชาผลิตภัณฑ์สิ่งที่ใช้ในบ้าน สาขาสินค้าอุตสาหกรรม (เช่น อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ นาฬิกา เครื่องประดับ) และสาขาวิชาการก่อสร้างอื่นๆ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการผลิตของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย มีการพึ่งพาปัจจัยการผลิตจากสาขาเหล่านี้อยามาก การขยายตัวของการจ้างงานจึงต่ำไปด้วย ยกเว้นสาขาวิชาผลิตภัณฑ์สิ่งที่ใช้ในบ้านที่มีการผลิตที่สำคัญ แต่ลักษณะการผลิตที่เน้นการใช้ปัจจัยทุนเป็นหลัก (Capital Intensive) และเป็นปัจจัยที่พึ่งพาการนำเข้าเป็นสำคัญ จึงทำให้สาขาวิชาผลิตภัณฑ์สิ่งที่ใช้ในบ้านเป็นสาขาวิชาที่มีการขยายตัวของการจ้างงานต่ำ

ในทำนองเดียวกัน ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย ทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของผลผลิตในสาขาวิชาเศรษฐกิจต่างๆ และนำมาซึ่งความต้องการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เช่นกัน จากตารางที่ 5.31 พบร่วมกับการลงทุนในสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย นำมาซึ่งการจ้างงานมากที่สุดในสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย รองลงมาเป็นการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นในสาขาวิชาค้า สาขาวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชานสั่ง และสาขาวิชาผลิตปูนซีเมนต์ ซึ่งก็เป็นสาขาวิชาเดียวกันกับสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย แต่มีการขยายตัวของการจ้างงานต่ำที่สุดในสาขาวิชาผลิตภัณฑ์สิ่งที่ใช้ในบ้าน สาขาสินค้าอุตสาหกรรม สาขาวิชาการก่อสร้างอื่นๆ และสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ ข้อมูลจากตารางที่ 5.29 พบร่วงค่า e^{x_1} และค่า e^{x_2} ของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยในปี 2543 เพิ่มจากปี 2541 ตามการพื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจ แต่ตัวที่วิเคราะห์กลับมีค่าลดลง สะท้อนให้เห็นว่า การขยายตัวในผลผลิตของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย แม้ว่าจะช่วยให้การจ้างงานเพิ่มขึ้น แต่ส่งผลต่อการจ้างงานในสาขาวิชาเศรษฐกิจอื่นในสัดส่วนที่ลดลง โดยในปี 2543 สาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยมี

ค่า e^{θ} และ $e^{\theta+1}$ เท่ากับ 3.5289 และ 4.9777 ตามลำดับ หมายความว่า ผลผลิตของสาขาก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยที่เพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นโดยตรงของสาขาก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย 3.5289 คน-ปี และมีการจ้างงานทั้งโดยตรงและโดยอ้อมของทุกสาขาเศรษฐกิจ 4.9777 คน-ปี โดยเมื่อมีการคำนึงถึงผลกระทบจากการใช้จ่ายของครัวเรือนด้วย จำนวนการจ้างงานของทุกๆ สาขาเศรษฐกิจจะเพิ่มขึ้นเป็น 8.3062 คน-ปี ($e^{\theta+u}$)

จึงเห็นได้ว่า เมื่อมีการลงทุนในสาขาก่อสร้างทั้งที่อยู่อาศัยและที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อเนื่องในการขยายผลผลิตของสาขาเศรษฐกิจต่างๆ ทั้งที่เป็นปัจจัยการผลิต และที่นำไปใช้เป็นปัจจัยการผลิต และจะนำมาซึ่งความต้องการจ้างงานเพื่อรับรับต่อผลผลิตที่เพิ่มขึ้น โดยสาขาเศรษฐกิจที่มีความต้องการจ้างงานสูงจะเป็นสาขาเดียวกันกับสาขาที่มีการขยายตัวของผลผลิตสูง และก็เป็นสาขาที่เน้นพัฒนาการใช้ปัจจัยการผลิตจากภายในประเทศเป็นหลัก ซึ่งสาขาตั้งกล่าว ได้แก่ สาขาก่อสร้าง สาขาการชันส์ และสาขาการผลิตบุญเชิเมนต์ แต่ทั้งนี้ การขยายตัวของการจ้างงานดังกล่าวจะสามารถเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อแรงงานต้องมีลักษณะเคลื่อนย้ายได้โดยเสรีด้วย

ตารางที่ 5.28
ค่าตัววิศูนการจ้างงานของสาขาวรกรก่อสร้างที่อยู่อาศัย
(สาขาที่ 028)

ปี	e^d (1)	e^{idi} (2)	Type I (2)/(1)	e^{idu} (3)	Type II (3)/(1)
2541	3.1391	4.6462	1.4801	8.6677	2.7612
2543	3.5289	4.9338	1.3981	8.6702	2.4569

หมายเหตุ : e^d คือ Direct Employment Coefficient

e^{idi} คือ Direct and Indirect Employment Coefficient

e^{idu} คือ Direct, Indirect and Induced Employment Coefficient

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

ตารางที่ 5.29
ค่าตัววิศูนการจ้างงานของสาขาวรกรก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย
(สาขาที่ 029)

ปี	e^d (1)	e^{idi} (2)	Type I (2)/(1)	e^{idu} (3)	Type II (3)/(1)
2541	3.1391	4.5910	1.4625	8.8952	2.8337
2543	3.5289	4.9777	1.4105	8.3062	2.3537

หมายเหตุ : e^d คือ Direct Employment Coefficient

e^{idi} คือ Direct and Indirect Employment Coefficient

e^{idu} คือ Direct, Indirect and Induced Employment Coefficient

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

ตารางที่ 5.30
**คงรัฐภาคบุคคล Direct and Indirect Employment Coefficient (e^d)
และค่า Direct, Indirect and Induced Employment Coefficient (e^i)
ของสาขาวิชาการท่องเที่ยวสู่ศาสตร์ (สาขาที่ 028) ใน 10 ผู้ตัวแบบ**

ลำดับ	ปี 2541				ปี 2543			
	สาขา	e^d	สาขา	e^d	สาขา	e^d	สาขา	e^d
1	ก่อสร้างท่องเที่ยวศิลปะ	3.1397	ก่อสร้างท่องเที่ยวศิลปะ	3.1403	ก่อสร้างท่องเที่ยวศิลปะ	3.5296	ก่อสร้างท่องเที่ยวศิลปะ	3.5300
2	การค้า	0.4171	พาณิชยกรรม	1.0085	พาณิช	0.4196	พาณิชยกรรม	1.0388
3	เดินทางการท่องเที่ยว	0.2860	การค้า	0.6053	เดินทางการท่องเที่ยว	0.3623	การค้า	0.5889
4	การขนส่ง	0.1139	การขนส่ง	0.1499	การขนส่ง	0.1224	การขนส่ง	0.1540
5	ศิลปะ	0.1121	ก่อสร้างท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	0.1428	ศิลปะ	0.0775	บริการเชิงฯ	0.1420
6	ศิลปะการแสดง	0.0871	บริการเชิงฯ	0.1176	บริการเชิงฯ	0.0744	ก่อสร้างท่องเที่ยวเชิงฯ	0.1419
7	บริการเชิงฯ	0.0718	ศิลปะ	0.1122	ก่อสร้างท่องเที่ยวเชิงฯ	0.0452	ศิลปะ	0.0776
8	ผลิตภัณฑ์เชิงฯ	0.0530	ศิลปะการแสดง	0.0873	ศิลปะการแสดง	0.0451	ศิลปะการแสดง	0.0453
9	ก่อสร้างโครงสร้าง	0.0463	ผลิตภัณฑ์เชิงฯ	0.0562	สถาปัตยกรรม	0.0293	สังคมศรัทธาเชิงฯ	0.0421
10	ศิลปะ	0.0451	สถาปัตยกรรม	0.0511	ศิลปะ	0.0282	อาชญากรรม	0.0415
รวม 38 สาขา	4.6462	รวม 39 สาขา	8.6677	รวม 38 สาขา	4.9338	รวม 39 สาขา	8.6702	

หมายเหตุ : $e^d = \sum (e^d Z_j)$, $e^i = \sum (e^d Z_{ij}^H)$

ที่มา : สำนักงานมาตรฐานและยุทธศาสตร์การศึกษาและนวัตกรรม

ตารางที่ 5.31
ชั้นประถมของค่า Direct and Indirect Employment Coefficient (e^d) และ
ค่า Direct, Indirect and Induced Employment Coefficient (e^i) ของ
สถานการณ์สร้างอาชีวศึกษาที่อยู่อาศัย (สาขาที่ 029) ใน 10 ตำบลในเขต

ลำดับ	ปี 2541				ปี 2543			
	สาขา	e^d	สาขา	e^d	สาขา	e^d	สาขา	e^d
1 ก่อสร้างไม้ทั่วไป	3.1434	ก่อสร้างไม้ทั่วไป	3.1444	ก่อสร้างไม้ทั่วไป	3.5314	ก่อสร้างไม้ทั่วไป	3.5319	
2 การตัด	0.3838	ใบไม้ผลภูมิ	1.0325	การตัด	0.4598	ใบไม้ผลภูมิ	0.8504	
3 เทศบาลกรุง	0.2000	การตัด	0.6006	ทราบกรุง	0.2477	การตัด	0.6107	
4 ภาระเสบ	0.1529	ภาระเสบ	0.1943	ภาระเสบ	0.1677	ภาระเสบ	0.1958	
5 ชุมชน	0.1355	ภักษาภูมิธรรม	0.1515	ชุมชน	0.1083	บริการชุมชน	0.1291	
6 ศรีมหาโพธิ์	0.1234	ชุมชน	0.1356	ศรีมหาโพธิ์	0.0821	ศรีมหาโพธิ์	0.1286	
7 บึงกาฬสินธุ์	0.0578	ศรีมหาโพธิ์	0.1237	บึงกาฬสินธุ์	0.0688	บึงกาฬสินธุ์	0.1084	
8 ชัยภูมิ	0.0573	บึงกาฬสินธุ์	0.1105	ชัยภูมิ	0.0512	ชัยภูมิ	0.0822	
9 สถาบันการเงิน	0.0410	ชัยภูมิ	0.0574	พัฒนาธุรกิจและนวัตกรรม	0.0425	ชัยภูมิ	0.0513	
10 รัฐศาสตร์ โน不由	0.0404	สถาบันการเงิน	0.0523	สถาบันการเงิน	0.0326	สังคมมนต์เสน่ห์	0.0392	
รวม 38 สาขา	4.5910	รวม 39 สาขา	8.8952	รวม 38 สาขา	4.9777	รวม 39 สาขา	8.3062	

หมายเหตุ : $e^d = \sum(e^d Z_i)$, $e^i = \sum(e^d Z_i^H)$

หมายเหตุ : สำนักงาน疾管署 สำนักงานสิ่งแวดล้อมและสิ่งทิ้ง弃

5.4.3 การวิเคราะห์ตัวทวีคูณรายได้

ตัวทวีคูณรายได้ใช้ในการวัดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในรายได้ของครัวเรือน (เงินเดือนและค่าจ้าง) ขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอุปสงค์ขึ้นสุดท้ายมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง การผลิต การเปลี่ยนแปลงในการผลิตผลผลิตมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการจ้างงานและนำมารังสรรค การเปลี่ยนแปลงรายได้ของแรงงานที่มาจากการค้าครัวเรือนในที่สุด โดย Type I Income Multiplier คำนวณได้จากสัดส่วนของ Direct and Indirect Income Coefficient (w^d) ต่อ Direct Income Coefficient (w^d) และที่ Type II Income Multiplier เป็นสัดส่วนของ Direct, Indirect and Induced Income Coefficient (w^{idi}) ต่อ Direct Income Coefficient (w^d)

ตารางที่ 5.32
ค่าตัวทวีคูณรายได้ของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย
(สาขาที่ 028)

ปี	w^d (1)	w^{idi} (2)	Type I (2)/(1)	w^{idi} (3)	Type II (3)/(1)
2518	0.1034	0.2232	2.1590	0.2831	2.7384
2523	0.1197	0.2423	2.0252	0.3079	2.5733
2528	0.1394	0.2682	1.9237	0.3455	2.4786
2533	0.1514	0.2459	1.6243	0.3089	2.0403
2538	0.1409	0.2328	1.6515	0.2844	2.0178
2541	0.1045	0.2048	1.9597	0.2499	2.3914
2543	0.1082	0.2080	1.9223	0.2562	2.3677

หมายเหตุ : w^d คือ Direct Income Coefficient

w^{idi} คือ Direct and Indirect Income Coefficient

w^{idi} คือ Direct, Indirect and Induced Income Coefficient

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

ตารางที่ 5.32 แสดงค่าตัวทวีคูณรายได้ของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย โดยเป็นผล ต่อเนื่องจากการลงทุนก่อสร้างที่อยู่อาศัย ที่ทำให้เกิดการจ้างงานของแรงงานในสาขาวิชา ก่อสร้างที่อยู่อาศัยและสาขาวิชาเศรษฐกิจอาชีวฯ ที่มีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกัน ซึ่งผลจากการจ้างงานดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรายได้ของภาคครัวเรือน (เงินเดือนและค่าจ้าง) ในที่สุด โดยค่า Direct Income Coefficient (w^d) แสดงให้ทราบถึงผลกระทบที่มีต่อรายได้ของภาคครัวเรือนจากการ

เปลี่ยนแปลงในผลผลิตและการจ้างงานของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ส่วนค่า Direct and Indirect Income Coefficient (w^d) และค่าตัวที่มีต่อรายได้ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในผลผลิตและการจ้างงานของสาขาวิชาเศรษฐกิจต่างๆ ที่มีความเชื่อมโยงกับการก่อสร้างที่อยู่อาศัย และเมื่อหาสัดส่วนระหว่างค่าห้างสอง จะได้ค่าตัวที่คุณรายได้แบบ Type 1 ซึ่งจากตารางที่ 5.32 พบว่า ค่า w^d และ w^i มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ช่วงปี 2518-2533 ก่อนที่จะเริ่มลดลงอย่างมากในปี 2541-2543 อันเป็นผลจากภาวะเศรษฐกิจและธุรกิจที่อยู่อาศัยที่ชบด้วย เกิดการหดตัวของการจ้างงานทั้งในสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัยและสาขาที่เป็นอุปสงค์ต่อเนื่องของการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ประกอบกับอัตราค่าจ้างได้ปรับลดลงตามภาวะเศรษฐกิจที่หดตัวลง จึงนำมาซึ่งการลดลงของรายได้ครัวเรือนในปี 2541-2543 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงสาขาวิชาเศรษฐกิจที่มีค่าสูงสุดใน 10 ลำดับแรกจากองค์ประกอบของค่า w^d ในตารางที่ 5.33 พบว่า ระยะเวลา 25 ปีที่ผ่านมา การเพิ่มขึ้นของผลผลิตที่อยู่อาศัย นอกจากทำให้รายได้ของครัวเรือนที่ทำงานในสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นสูงสุดแล้ว ยังช่วยเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือนที่ทำงานในภาคบริการต่างๆ ทั้งสาขาวิชาค้า การขนส่ง สถานีการเงิน และบริการอื่นๆ รวมถึงเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือนที่ทำงานในสาขาที่เป็นปัจจัยการผลิตภายในประเทศของการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ทั้งสาขาวิชาผลิตปูนซีเมนต์ ผลิตภัณฑ์คอนกรีต และอิฐซิม เมื่อหันและการย่อยหิน และการผลิตอิฐและกระเบื้อง แต่สำหรับครัวเรือนที่ทำงานในสาขาวิชาผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาวิชาผลิตภัณฑ์ไม้และไม้ก็ออก และสาขาวิชาการก่อสร้างอื่นๆ จะมีรายได้ต่ำที่สุด ในส่วนของสาขาวิชาผลิตภัณฑ์เหล็ก ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้า และสาขาโรงเรือย แม้จะเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญ แต่เน้นเพียงพากานนำเข้าเป็นหลัก การลงทุนก่อสร้างที่อยู่อาศัยจึงมีส่วนช่วยเพิ่มรายได้เพียงเล็กน้อยให้กับครัวเรือนที่ทำงานในสาขาเหล่านี้⁹

เป็นที่น่าสังเกตว่า ค่าตัวที่คุณรายได้ในปี 2541-2543 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนทางกับค่า w^d และ w^i ที่มีแนวโน้มลดลง ทั้งนี้ เป็นเพราะโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตที่หันมาใช้ปัจจัยภายในประเทศเพิ่มมากขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว จึงก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของผลผลิตและการจ้างงาน และที่สุดก็ช่วยเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน ค่าตัวที่คุณรายได้จะมีค่าเพิ่มขึ้น โดยข้อมูลจากตารางที่ 5.32 อนิบาลัยได้ว่า ในปี 2543 เมื่อมีการเพิ่มขึ้นของผลผลิตในสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย 1 ล้านบาท จะทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นโดยตรงของสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย และมีผลต่อเนื่องไปยังการ

⁹ สาขาวิชาผลิตภัณฑ์เหล็กอยู่ในลำดับที่ 9-12 (มีค่า 0.0023-0.0037) สาขาวิชาผลิตภัณฑ์โลหะอยู่ในลำดับที่ 15-18 (มีค่า 0.0013-0.0015) สาขาวิชาเครื่องใช้ไฟฟ้า-อุปกรณ์ไฟฟ้าอยู่ในลำดับที่ 20-24 (มีค่า 0.0006-0.0010) ส่วนสาขาโรงเรือยหลังจากที่เพียงพากานนำเข้าเกือบทั้งหมดในปี 2541-2543 ได้ลดลงมาอยู่ที่ลำดับ 28-30 (มีค่า 0.0002-0.0003)

เพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือนที่ทำงานในสาขานี้ 0.1082 ล้านบาท (w^d) นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นของแรงงานในสาขา ก่อสร้างที่อยู่อาศัยเอง และสาขาเศรษฐกิจอื่นๆ ที่มีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจต่อกัน จึงนำมาซึ่งการเพิ่มขึ้นในรายได้ของครัวเรือนที่ทำงานในทุกๆ สาขาเศรษฐกิจด้วยเป็นมูลค่าเท่ากับผลคูณระหว่างค่าตัวที่คูณรายได้แบบ Type I และ w^d หรือเท่ากับ 0.2080 ล้านบาท (w^{du}) ทั้งนี้ เมื่อคำนึงถึงผลกระทบของการให้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนด้วยจะทำให้รายได้ของครัวเรือนที่ทำงานในทุกๆ สาขาเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นเป็น 0.2562 ล้านบาท (w^{idu}) หรือเท่ากับผลคูณระหว่างค่าได้ตัวที่คูณรายได้แบบ Type II และค่า w^d นั่นเอง

ตารางที่ 5.33

ช่องประมวลผลของ Direct and Indirect Income Coefficient (w^d) ของส่วนราชการต่างๆ ที่อยู่อาศัย (ฐานที่ 028)
ใน 10 สถาบันแรก

ลำดับ	ปี 2518				ปี 2523				ปี 2528				ปี 2533				ปี 2538				ปี 2541			
	สถาฯ	w^d	สถาฯ	w^d	สถาฯ	w^d	สถาฯ	w^d	สถาฯ	w^d	สถาฯ	w^d												
1	ก่อสร้างพื้นที่อยู่	0.1034	ก่อสร้างพื้นที่อยู่	0.1197	ก่อสร้างพื้นที่อยู่	0.1394	ก่อสร้างพื้นที่อยู่	0.1515	ก่อสร้างพื้นที่อยู่	0.1410	ก่อสร้างพื้นที่อยู่	0.1045	ก่อสร้างพื้นที่อยู่	0.1082										
2	การศึกษา	0.0336	การศึกษา	0.0411	การศึกษา	0.0238	การศึกษา	0.0131	การศึกษา	0.0117	การศึกษา	0.0152	การศึกษา	0.0189										
3	สาธารณสุข	0.0133	สาธารณสุข	0.0151	สาธารณสุข	0.0177	สาธารณสุข	0.0111	สาธารณสุข	0.0108	สาธารณสุข	0.0119	สาธารณสุข	0.0147										
4	ไฟฟ้าและน้ำ	0.0116	ไฟฟ้าและน้ำ	0.0119	ไฟฟ้าและน้ำ	0.0124	ไฟฟ้าและน้ำ	0.0111	ไฟฟ้าและน้ำ	0.0104	ไฟฟ้าและน้ำ	0.0104	ไฟฟ้าและน้ำ	0.0108										
5	บริการเชิงพาณิชย์	0.0087	บริการเชิงพาณิชย์	0.0064	บริการเชิงพาณิชย์	0.0119	บริการเชิงพาณิชย์	0.0094	บริการเชิงพาณิชย์	0.0096	บริการเชิงพาณิชย์	0.0104	บริการเชิงพาณิชย์	0.0084										
6	เกษตร	0.0066	เกษตร	0.0056	เกษตร	0.0102	เกษตร	0.0092	เกษตร	0.0087	เกษตร	0.0084	เกษตร	0.0062										
7	เหล็ก	0.0056	ศรีนารายณ์	0.0053	ศรีนารายณ์	0.0077	ศรีนารายณ์	0.0080	ศรีนารายณ์	0.0084	ศรีนารายณ์	0.0068	ศรีนารายณ์	0.0059										
8	น้ำมัน	0.0037	เหมืองหิน	0.0046	เหมืองหิน	0.0074	เหมืองหิน	0.0052	เหมืองหิน	0.0048	เหมืองหิน	0.0053	เหมืองหิน	0.0053										
9	สถาฯ	0.0036	เหล็ก	0.0034	เหล็ก	0.0056	เหล็ก	0.0030	เหล็ก	0.0037	เหล็ก	0.0036	เหล็ก	0.0044										
10	เหมืองหิน	0.0035	สถาฯ	0.0033	เหล็ก	0.0047	เหล็ก	0.0029	เหล็ก	0.0031	เหล็ก	0.0030	เหล็ก	0.0030										
รวม 38 สถาฯ		0.2232		0.2423		0.2682		0.2459		0.2328		0.2048		0.2080										

$$\text{หมายเหตุ : } w^d = \sum (w^d Z_i)$$

หมายเหตุ : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต
ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

สำหรับค่าตัวที่วิเคราะห์รายได้ของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยพิจารณาได้จากตารางที่ 5.34 ซึ่งพบว่า ค่า w^e และ w^{id} เริ่มนั้นแน่ในมลดลงมาตั้งแต่ปี 2533 เป็นต้นมา และลดลงต่อๆ ไปในปี 2543 อันเป็นผลจากภาวะที่ชบเข้าอย่างรุนแรงของธุรกิจก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย ดังจะเห็นได้จากไม่มีการเปิดตัวโครงการใหม่ๆ ของอาคารสำนักงาน โรงงาน หรือโรงแรมในช่วงปี 2541-2543 จึงนำมาซึ่งการหดตัวของการจ้างงานทั้งสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยและสาขานี้เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย และเกิดการลดลงของรายได้ครัวเรือนในที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงสาขาวิชาเศรษฐกิจที่มีค่าสูงสุดในองค์ประกอบของ w^{id} จากตารางที่ 5.35 พบร่วมว่า มีลักษณะเช่นเดียวกับสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัยและเป็นรูปแบบเดิมตลอดระยะเวลา 25 ปีที่ผ่านมา โดยการลงทุนของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย ทำให้เกิดการจ้างแรงงาน และนำมาซึ่งรายได้ของครัวเรือนที่ทำงานในสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นสูงสุด รองลงมาเป็นเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือนที่ทำงานในภาคบริการต่างๆ อาทิ การค้า การขนส่ง สถาบันการเงิน และบริการอื่นๆ นอกจากนี้ ยังเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือนที่ทำงานในสาขาวิชาเศรษฐกิจที่เป็นปัจจัยการผลิตภายในประเทศของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย อันได้แก่ สาขาน้ำปูนซีเมนต์ เหมืองหินและการปั้นหิน ผลิตภัณฑ์คอนกรีตและยิปซั่ม และอิฐ-กระเบื้อง แต่ครัวเรือนที่ทำงานในสาขាផลิตภัณฑ์ไม่และไม่ก็อก สาขาวิชาการก่อสร้างอื่นๆ และสาขาวิชาการก่อสร้างที่อยู่อาศัย จะมีรายได้ต่ำที่สุด ทั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศที่มีสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้นในช่วงปี 2541-2543 ทำให้สาขาวิชาเศรษฐกิจต่างๆ เง่งขยายผลผลิต จึงนำมาซึ่งการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานและรายได้ของครัวเรือนในที่สุด ค่าตัวที่วิเคราะห์รายได้จึงมีค่าเพิ่มขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว สำหรับในปี 2543 สาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยมีค่า w^e และ w^{id} เท่ากับ 0.0591 และ 0.1853 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.34) อนึ่งว่า ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย 1 ล้านบาท ทำให้เกิดการจ้างงานโดยตรงของแรงงานในสาขานี้ และนำมาซึ่งการเพิ่มขึ้นของรายได้ครัวเรือนที่ทำงานในสาขานี้ 0.0591 ล้านบาท (w^e) นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานของแรงงานในสาขาวิชาเศรษฐกิจต่างๆ ทั้งสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยและสาขานี้ ที่มีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ กัน จึงเป็นผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นในรายได้ของครัวเรือนที่ทำงานในสาขาวิชาเศรษฐกิจต่างๆ ทุกสาขาวิชานั้น เป็นมูลค่า 0.1853 ล้านบาท (w^{id}) และหากพิจารณาถึงผลผลกระทบอันเกิดจากการที่ครัวเรือนมีงานทำ และทำการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคด้วยแล้ว จะทำให้รายได้ของครัวเรือนที่ทำงานในทุกๆ สาขาวิชาเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นเป็น 0.2282 ล้านบาท (w^{idu})

จะเห็นได้ว่า ครัวเรือนที่ทำงานในสาขานี้เป็นปัจจัยการผลิตภายในประเทศของสาขาวิชาการก่อสร้างทั้งที่อยู่อาศัยและที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย จะได้รับประโยชน์มากที่สุดจากการเพิ่มขึ้นของ

รายได้ เมื่อมีการเพิ่มผลผลิตในสาขาก่อสร้างทั้งสอง ซึ่งก็ให้ผลในลักษณะเช่นเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในกรณีของตัวที่วิศูณผลผลิตและตัวที่วิศูณการจ้างงาน โดยสาขานี้จะได้รับประโยชน์มากที่สุดจากการขยายผลผลิตและการเพิ่มการจ้างงาน จะเป็นสาขานี้ที่เน้นการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศเป็นหลัก ซึ่งสาขาดังกล่าว ได้แก่ สาขางานค้า การขนส่ง การผลิตปุ๋นซีเมนต์ ผลิตภัณฑ์คอนกรีตและอิปชั่ม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาดังกล่าวจะเป็นจริงได้ ก็ต่อเมื่อแรงงานสามารถเคลื่อนย้ายได้โดยเสรี กล่าวคือ สามารถโยกย้ายงานจากสาขาเศรษฐกิจหนึ่งไปสู่สาขาเศรษฐกิจอื่นได้อย่างอิสระ เมื่อมีการเพิ่มขึ้นในผลผลิตของสาขาก่อสร้าง

โดยสรุปแล้ว การลงทุนก่อสร้างทั้งที่อยู่อาศัยและไม่ใช่ที่อยู่อาศัยต่างก็มีส่วน關係ด้วยกัน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในปริมาณการผลิต การจ้างงาน และรายได้ของครัวเรือน ทั้งในสาขาเศรษฐกิจของตน และสาขาเศรษฐกิจอื่นๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงจะมีผลมากหรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่ กับระดับความตื่นตัวของทางเศรษฐกิจที่สาขาเศรษฐกิจนั้นๆ มีต่อสาขาก่อสร้างเอง โดยการ ก่อสร้างทั้งสองสาขาต่างมีค่าตัวที่วิศูณผลผลิตไปข้างหลังสูงกว่าค่าตัวที่วิศูณผลผลิตไปข้างหน้า เป็นการสะท้อนถึงความสำคัญของสาขานี้ที่ทำให้เกิดอุปสงค์ต่อเนื่องในสาขานี้ที่เป็นปัจจัยการ ผลิตต่างๆ (Backward Linkage) อันจะนำมาซึ่งการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานและการเพิ่มขึ้นของ รายได้ของครัวเรือนที่ทำงานในสาขานี้ที่เป็นปัจจัยการผลิตตั้งแต่ล่างด้วย อย่างไรก็ตาม สาขา เศรษฐกิจที่จะมีการขยายตัวของผลผลิต การจ้างงาน และรายได้ของครัวเรือน ในขนาดที่สูงได้ จะต้องเป็นสาขาที่ใช้ปัจจัยการผลิตส่วนใหญ่ที่มาจากการผลิตภายในประเทศเป็นสำคัญ

ตารางที่ 5.34
ค่าตัวทวีคูณรายได้ของสาขาวิชาการก่อสร้างที่ไม่ใช่ห้องอาหาร
(สาขาที่ 029)

ปี	w^d	w^{idi}	Type I	w^{idiu}	Type II
	(1)	(2)	(2)/(1)	(3)	(3)/(1)
2518	0.0878	0.2018	2.2972	0.2559	2.9138
2523	0.1441	0.2508	1.7397	0.3186	2.2105
2528	0.1207	0.2487	2.0595	0.3204	2.6536
2533	0.1340	0.2276	1.6988	0.2859	2.1339
2538	0.1197	0.2045	1.7086	0.2499	2.0875
2541	0.1160	0.2403	2.0712	0.2880	2.4830
2543	0.0591	0.1853	3.1367	0.2282	3.8634

หมายเหตุ : w^d คือ Direct Income Coefficient

w^{idi} คือ Direct and Indirect Income Coefficient

w^{idiu} คือ Direct, Indirect and Induced Income Coefficient

ที่มา : คำนวณจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

ตารางที่ 5.35
อัตราส่วนของค่า Direct and Indirect Income Coefficient (w^d) ของสาขาวิชาภารกิจธุรกิจสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาศรีษะ (สาขาที่ 029)
ใน 10 สาขาวิชา

ลำดับ		ปี 2518	ปี 2523	ปี 2528	ปี 2533	ปี 2538	ปี 2541	ปี 2543
	สาขาวิชา	w^d	w^d	w^d	w^d	w^d	w^d	w^d
1	ก่อสร้างไม้	0.0882	ก่อสร้างไม้	0.1444	ก่อสร้างไม้	0.1209	ก่อสร้างไม้	0.1342
	ห้องอาหาร		ห้องอาหาร		ห้องอาหาร		ห้องอาหาร	
2	การค้า	0.0296	การค้า	0.0363	การค้า	0.0236	การค้า	0.0117
3	การขนส่ง	0.0169	การขนส่ง	0.0126	การค้า	0.0162	การขนส่ง	0.0116
4	เหล็ก	0.0094	โลหะสังเคราะห์	0.0068	โลหะเงิน	0.0121	เหล็ก	0.0095
5	บริการเชิงฯ	0.0072	ศิลปกรรม	0.0064	บริการเชิงฯ	0.0097	ศิลปะ	0.0079
6	เหมืองหิน	0.0066	เหล็ก	0.0063	ศิลปกรรม	0.0096	เหมืองหิน	0.0076
7	โรงเรียน	0.0053	เหมืองหิน	0.0057	เหล็ก	0.0085	บริการเชิงฯ	0.0070
8	น้ำมัน	0.0042	สาธารณูปโภค	0.0043	เหมืองหิน	0.0034	เหมืองหิน	0.0065
9	ส.การเงิน	0.0035	บริการเชิงฯ	0.0040	สาธารณูปโภค	0.0074	โรงเรียน	0.0059
10	ซีเมนต์	0.0031	ส.การเงิน	0.0034	เหมืองหิน	0.0056	สาธารณูปโภค	0.0032
รวม 38 สาขา		0.2018		0.2508		0.2487		0.2276
								0.2403
								0.1853

$$\text{หมายเหตุ : } w^{dc} = \sum (w^d Z_i)$$

หมายเหตุ : คำนวณมาจากการบัญชีและการผลิตและตรวจสอบผลลัพธ์